

Despovărarea și toleranța – două calități intrinseci minunate ale Islamului

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشها

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Nica Oana-Alexandra

*Despovărarea și toleranța –
două calități intrinseci minunate
ale Islamului*

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Nica Oana-Alexandra

Revizuit de:



Gabriela Gharabli



Alya Iacob

© Drepturi de autor (Copyright):

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

*Dreptul de autor îi aparține scriitorului, cu excepția cazului când
cartea se utilizează pentru distribuția gratuită fără nicio adăugare,
modificare sau eliminare a conținutului acesteia*

Cuprins

1. Cuvânt înainte
2. Islamul și principiul toleranței
3. Toleranța Islamului în relația cu Shari`ah
4. Toleranța Islamului cu privire la Da`wah (Chemarea la Islam)
5. Toleranța Islamului cu privire la nemusulmani
6. Toleranța Islamului cu privire la actele de adorare
7. Toleranța Islamului cu privire la efectuarea purificării
8. Toleranța Islamului cu privire la efectuarea Rugăciunii
9. Toleranța Islamului cu privire la oferirea Zakat-ului
10. Toleranța Islamului cu privire la Post
11. Toleranța Islamului cu privire la Hajj
 - Caracteristici ale Hajj-ului
12. Toleranța Islamului în ceea ce privește femeile
 - Comportamentul față de femei
13. Toleranța Islamului cu privire la sistemul financiar
14. Toleranța Islamului cu privire la aplicarea pedepsei
15. Toleranța Islamului cu privire la prizonierii de război
 - Caracteristici ale toleranței Islamului cu privire la purtarea războaielor
16. Toleranța Islamului cu privire la iertarea păcatelor
 - Toleranța Islamului cu privire la comiterea de păcate
 - Continuitatea faptelor bune
17. Toleranța în Islam cu privire la dorințele cuiva
18. Toleranța Islamului cu privire la despovărare
19. Concluzii



În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător

Cuvânt înainte

Toată lauda I se cuvine lui Allah Preaînaltul și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecării

Islamul este religia lui Allah, revelată tuturor Profetilor și Mesagerilor, de la Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) până la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune¹:

„[Unica] Religie acceptată de Allah este Islamul...” [Coran, 3:19]

Fiecare Profet și-a chemat poporul să creadă în Unicitatea lui Allah și să Îi dedice toate actele de adorare doar Lui, Unicul, fără a-I asocia parteneri. Allah Cel Măreț spune:

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus: «Întemeiați religia² și nu vă despărțiți întru ea!» Li se pare prea mare politeștilor aceea la care tu îi chemi³. Allah îi alege [pentru aceasta] pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.” [Coran, 42:13]

Înainte de venirea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Profetii au fost trimiși doar pentru comunitățile lor, iar legile pe care trebuiau să le implementeze de la Allah au fost trimise doar pentru o anumită perioadă de timp. Atunci când un Profet a murit, iar oamenii au deviat de la Mesajul pe care l-au primit, Allah a trimis un alt Profet pentru a-i călăuzi, din nou, pe Calea cea Dreaptă. Acest nou Profet trimis i-a ghidat din nou pe oameni la adorarea lui Allah, Unicul, fără a-I asocia parteneri. Allah Atotputernicul spune în Coranul cel Nobil:

¹ În această carte, atunci când spunem *Allah spune...*, utilizăm traducerea sensurilor cuvintelor din versetele respective și nu o traducere literală, deoarece nimeni nu știe traducerea lor completă, sub toate aspectele, cu excepția lui Allah

² Devoțiunea exclusivă față de Allah Cel Unic

³ Întemeiați și păstrați religia monoteistă

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis [ca să le zică]: «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut⁴!» Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah, însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea. Purcedeți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au socotit mincinoși [pe Trimișii Noștri]!” [Coran, 16:36]

Ultimul dintre Profeți și Mesageri a fost Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El a fost trimis după o perioadă lungă de timp în care niciun Profet nu a mai fost trimis vreunei comunități. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este ultimul dintre Mesageri și Profeți, iar Mesajul său este ultimul Mesaj Divin trimis omenirii. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.” [Coran, 34:28]

Datorită faptului că acest Mesaj este ultimul trimis omenirii, el are nenumărate caracteristici distinctive, care-l deosebesc de mesajele anterioare. De asemenea, acesta conține principii adaptate tuturor evenimentelor din trecut, precum și pentru cele din viitor până la sfârșitul lumii. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca o îndurare pentru lumi.” [Coran, 21:107]

Acest Mesaj trimis Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cuprinde toate aspectele referitoare la indivizi, societatea în care trăiesc și la interacțiunea dintre ei. Este, de asemenea, potrivit tuturor timpurilor și locurilor. Allah Cel Milostiv spune:

„...Aceia care nu cred sunt astăzi deznădăjduiți [că ar mai putea] să vă îndepărteze de la religia voastră. Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!... ” [Coran, 5:3]

Deoarece toleranța este o caracteristică distinctivă a credinței Islamice, vom aduce la lumină modul în care aceasta este pilonul tuturor principiilor. Musulmanii sunt obligați să efectueze acte de adorare conform celor mai bune abilități. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui...” [Coran, 2:286]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Aderați la ceea ce v-am lăsat, pentru că oamenii dinaintea voastră au fost distruși din cauza întrebărilor și neînțelegerilor cu Profeții lor. Dacă v-am interzis ceva, atunci stați departe de aceasta, iar dacă v-am poruncit ceva, atunci faceți-l cât mai mult posibil.” (Bukhari)

Motivul pentru care despovărară și toleranța sunt baza sistemului legislativ Islamic este acela că acesta este un sistem legislativ Divin, care ia în considerare natura emoțională și capacitățile oamenilor. Allah Cel Atoateștiutor spune:

„... El v-a ales pe voi și nu v-a impus în religie nicio greutate...” [Coran, 22:78]

⁴ După unii comentatori, prin At-Taghut se au în vedere diavolii, idolii și toate falsele divinități

Sistemul Islamic de drept este într-adevăr un sistem corect, ușor de aplicat, fiind în favoarea atenuării dificultăților întâmpinate. Atunci când este înțeles corect, este iubit de toți cei care aud de el. Este o plăcere punerea lui în practică și acest lucru este confirmat chiar și de către nemusulmani. Egalitatea și corectitudinea cu care oamenii sunt tratați se aplică tuturor, indiferent de bogăție, vârstă, rasă sau gen. Islamul este un sistem moderat și drept, fapt pentru care niciun alt sistem nu i se poate asemana prin moderație și frumusețe. Allah Preaînaltul spune:

„Allah voiește să vă ușureze [datorințele], căci omul a fost creat slab.” [Coran, 4:28]

Justiția în Islam nu este numai pentru musulmani, ci și pentru toți cei care trăiesc printre ei. Allah Cel Îndurător spune:

„Pentru aceia care îl urmează pe Trimis, Profetul neînvățat⁵, despre care află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate⁶ și-i ușurează pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el și îl susțin și îl ajută și urmează lumina (Coranul) care a fost pogorâtă cu el, aceia vor fi izbânditori.” [Coran, 7:157]

Un semn al toleranței în cadrul Legislației Islamice este acela că individul are posibilitatea de a lua decizii personale, care sunt în conformitate cu lumina călăuzitoare al Islamului. Acest lucru este evidențiat în biografia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și un bun exemplu în aceste sens este următoarea relatare:

„Atunci când Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a avut intenția de a-l trimite pe Mu’adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) în Yemen, l-a întrebat: «Cum vei judeca dacă apare un caz în care tu trebuie să decizi?» El a răspuns: «Voi judeca în funcție de ceea ce este în Cartea lui Allah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Și ce vei face dacă nu găsești ghidare în Cartea lui Allah?» El a răspuns: «Atunci, după Sunnah Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Și ce vei face dacă nu găsești ghidare în Sunnah Mesagerului și nici în Cartea lui Allah?» El (Mu’adh) a răspuns: «Voi face tot ce pot pentru a-mi forma o opinie și nu voi precupeți niciun efort.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a bătut pe piept și a spus: «Toată slava I se cuvine lui Allah, care l-a ales pe mesagerul Mesagerului ca să fie pe placul Mesagerului.»” (Abu Dawud)

În Islam, ne sunt oferite linii directoare și principii generale cu care să ne trăim viața. Dacă apare o situație nouă, nemaiîntâlnită în anii precedenți, atunci prin derivarea regulii și conform cu principiile găsite în Coran și Sunnah se obține un nou principiu potrivit situației date.

Câteva dintre aceste principii sunt:

⁵ Care nu a primit învățătură de la oameni și care nu știa nici să scrie, nici să citească [Mohammed]

⁶ Cum sunt carnea de porc, mortăciunea și sângele

1) *Principiul care guvernează natura tuturor lucrurilor este acela că acestea sunt permise pentru a fi folosite (în cazul în care nu se dovedește contrariul).*

2) *O chestiune dăunătoare trebuie să fie îndepărtată și evitată.*

3) *Nevoile majore legalizează lucrurile nelegiuite.*

4) *O anumită daună individuală poate fi suportată pentru evitarea unui rău mai mare.*

Există multe alte principii similare cu acestea care fac posibil ca Legislația Islamică să fie adaptabilă oricărui loc și oricărei situații.

Islamul și principiul toleranței

Atunci când vorbim despre toleranță în Islam, nu ne referim doar la o mică componentă a religiei, ci, mai degrabă, la o caracteristică esențială a credinței Islamice. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Lucrul cel mai iubit de Allah este toleranța în credință, deoarece se potrivește cu dispoziția naturală al omului.” (Bukhari)

Islamul este construit pe principiul toleranței. Allah Preaînaltul spune:

„Astfel Noi am făcut din voi o comunitate cumpătată, pentru ca să fiți martori în legătură cu oamenii și pentru ca Profetul să fie martor în legătură cu voi. Și nu am ales Qiblah (direcția de Rugăciune) pe care ai avut-o decât pentru a-l ști pe cel care-l urmează pe Profet [când o vom schimba] și pe cel care se întoarce pe călcâiele sale. Și va fi lucru greu [acesta], mai puțin pentru cei pe care i-a călăuzit Allah. Și nu va lăsa Allah să fie în deșert Rugăciunea voastră, căci Allah este față de oameni Ar-Ra’uf, Ar-Rahim [Iertător și Îndurător].” [Coran, 2:143]

1. Islamul este credință toleranței în ceea ce privește chestiunile politice și afacerile externe. Musulmanilor li s-a poruncit să se comporte într-un mod corect și imparțial. Allah, Unicul, spune:

„Allah nu vă oprește să faceți bine acelor care nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nu v-au alungat din căminele voastre, [ba din contră] să fiți foarte buni și dreپți, căci Allah îi iubește pe cei dreپți.” [Coran, 60:8]

2. Islamul este tolerant în problemele sociale generale. Nimeni nu trebuie să se comporte arogant cu alții din cauza originii sale sau legăturilor sociale. Allah Cel Înțelept spune:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Al-’Alim, Al-Khabir [Atoateștiutor și Bineștiutor].” [Coran, 49:13]

3. Islamul este tolerant în ceea ce privește comportamentul, propunându-și să cultive între musulmani standarde ridicate de comportament. Allah Preaînaltul spune:

„Fii cu iertare, poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori!” [Coran, 7:199]

De asemenea, Allah Cel Îndurător spune:

„Care dau milostenii atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care împlinesc fapte bune.” [Coran, 3:134]

În Coranul cel Nobil mai găsim:

„Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge [fapta cea rea] cu cea care este mai bună și iată-l pe acela care a fost între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat.” [Coran, 41:34]

4. Islamul este tolerant în actele de adorare. Nimeni nu trebuie suprasolicitat, iar cei care depun un efort mai mare în adorarea lui Allah, vor fi răsplătiți prin Harul lui Allah pentru efortul lor. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Sfânt:

„Cât despre aceia care cred și împlinesc fapte bune, Noi nu putem impune niciunui suflet o povară peste puterile lui, iar aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor sălășlui veșnic.” [Coran, 7:42]

5. Islamul este tolerant în materie de economie, astfel toate căile de subjugare financiară sunt interzise. Allah Cel Milostiv spune:

„Cei care mănâncă din camătă nu se vor ridica [în Ziua de Apoi] decât așa cum se poticnește cel atins de Șeitan și această [pedeapsă] pentru că ei zic: «Și negustoria e ca și camătă», în vreme ce Allah a îngăduit negoțul, dar El a oprit camăta. Cei cărora le vine povăț de la Domnul lor și se opresc, aceia au [iertare] pentru ceea ce au făcut mai înainte și lucrul lor este la Allah [pentru judecată], dar cei care o fac mai departe, aceia vor fi oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.” [Coran, 2:275]

6. Islamul este tolerant în ceea ce privește educația și formarea. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dați veștile bune și nu faceți lucrurile dificile.” (Ibn Hibban)

În Islam, pasajele textuale reafirmă mereu și mereu principiul toleranței prin punerea ei în practică. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Bunătatea nu se găsește în orice, dar, adăugată, înfrumusețează, iar dacă este retrasă din orice, urăște.” (Muslim)

De asemenea, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„O, Allah, dacă cei care sunt la conducerea Ummei (națiunii) mele îngreunează altora, fă-le viața lor dificilă. Și dacă ei ușurează lucrurile altora, fă-le lucrurile ușoare.” (Muslim)

Cel care este tolerant va fi binecuvântat și i se va permite intrarea în Paradis, primind protecție de Focul Iadului. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricui este tolerant, cu inima blândă și aproape de Allah, i se va interzice intrarea în Iad.” (at-Targhiib wat-Tarhiib)

Trebuie știut că atunci când vorbim despre toleranța în Islam cu privire la diferitele componente ale vieții, nu dorim să spunem că se poate încălca cu bună știință poruncile sale, așteptând clemență și toleranță.

Aisha (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Ori de câte ori Profetului i s-a dat posibilitatea să aleagă între două chestiuni, el o alegea (întotdeauna) pe cea mai ușoară, atâta timp cât acest lucru nu a fost un păcat, însă dacă acesta a fost un păcat, el a fost cel mai strict în a-l evita...” (Muslim)

Ceea ce scutește de la acest lucru sunt condițiile de nevoie majoră.

Toleranța în Islam în termeni de credință

Principiile Islamice sunt piatra de temelie a credinței Islamice. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu iartă să I se facă vreun pătaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un pătaș, născoceste un mare păcat!” [Coran, 4:48]

Despovărárea în credința Islamică

1. Islamul este o credință clară, neexistând dificultăți în înțelegerea ei.
2. Toți adepții Islamului sunt obligați să accepte și că creadă că toți Mesagerii și Profeții lui Allah au fost trimiși de către Allah cu Mesajul credinței în Unicitatea Lui. El, Preaînaltul, spune în Coranul cel Glorios:

„Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare [dintre ei] a crezut în Allah, în Îngerii Lui, în Scripturile Lui și în Trimișii Lui. [Și ei zic]: «Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre Trimișii Săi». Și ei au zis: «Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta [o implorăm], Doamne, și la Tine este întoarcerea!»” [Coran, 2:285]

3. Nimeni nu poate fi forțat să accepte Islamul. Allah Atotputernicul spune:

„Nu este silire la credință! Răzvedită este deosebirea dintre Calea cea Dreaptă și rătăcire, iar acela care se leapădă de Taghut și crede în Allah, acela s-a prins de cea mai trainică toartă [Islamul], care nu se sparge niciodată. Și Allah este As-Sami', Al-'Alim [Cel care Aude totul și Atoateștiutor].” [Coran, 2:256]

Nimeni nu are dreptul să oblige pe cineva să accepte Islamul. Allah Atoateștiutorul spune:

„Și de-ar fi voit Domnul tău, toți cei de pe Pământ ar fi crezut laolaltă! Și oare tu îi silești pe oameni ca să fie credincioși?” [Coran, 10:99]

Cei la care ajunge Mesajul Islamului, iar acesta este limpede pentru ei și îl înțeleg, au posibilitatea să își aleagă credința, fie de acceptând, fie respingând acest Mesaj. Allah Cel Milostiv spune:

„Spune: «Adevărul vine de la Domnul vostru!»⁷ Cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă!»⁸ Noi am pregătit pentru nelegiuiți un Foc ale cărui [flăcări] îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor, li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige fețele. Cumplită băutură și cumplit sălaș!” [Coran, 18:29]

⁷ Adevărul este ceea ce mi-a revelat Allah Preaînaltul

⁸ Fiecare este liber să procedeze după cum voiește, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) având datoria să transmită Mesajul și Allah urmând să ceară socoteală

4. Un alt aspect al toleranței în Islam este aceea că persoana este judecată doar de Allah pentru faptele sale. Nimeni nu trebuie să judece pe altcineva căutând semnificațiile din spatele acțiunilor, deoarece acest lucru este indescifrabil pentru noi, ci nouă, ca musulmani, ni s-a poruncit de către Allah să judecăm pe baza a ceea ce am fost noi înșine martori. Deci, așa cum am arătat mai sus, o persoană este judecată conform a ceea ce a făcut, și a ceea ce rezultă din acțiunile sale. Acest lucru este, de asemenea, evidențiat în următoarea relatare:

„Atunci când a fost în Yemen, Ali ibn Abu Talib a trimis o bucată de aur, care a fost însă amestecată cu sedimente, Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a împărțit acesta între patru persoane: Uyaina ibn Badr, Aqra ibn Habis, Zaid al-Khail, iar al patrulea a fost Alqama sau Amir ibn at-Tufail. Un companion a spus: «Noi am fi meritat mai mult (aurul) decât aceștia.» Atunci când aceste cuvinte au ajuns la urechile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), el a spus: **«Nu ai încredere în mine, că eu sunt cel care am primit Revelația Divină de la Allah?»** Atunci, un bărbat cu barbă deasă, obraji proeminenți cu ochii scufundați, și capul ras, a venit la el și a spus: «O, Mesager al lui Allah! Fii cu frică de Allah!» Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **«Vai de voi! Nu eu sunt, dintre toți oamenii de pe Pământ, cel mai cu frică de Allah?»** Atunci omul a plecat, iar Khalid ibn al-Walid a spus: «O, Mesager al lui Allah, să-l omor?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **«Nu, pentru că poate el va oferi Rugăciuni.»** Khalid a spus: «Sunt mulți care oferă Rugăciuni și spun cu limba lor (cu gura) ceea ce nu se află în inima lor.» Mesagerul lui Allah a spus: **«Mie nu mi s-a poruncit (de către Allah) să cercetez inimile oamenilor sau să deschid burțile lor.»** Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a uitat la el (la omul), care mai devreme a plecat și a spus: **«Din urmașii acestuia va veni un grup care va recita Coranul continuu și distins, însă nu va depăși gâtul lor (de exemplu, ei nici nu o vor înțelege și nici nu vor acționa conform lui). Ei vor ieși din religie (Islam) la fel cum săgeata iese din corpul jucăriei (folosite ca țintă).»**”

5. Dacă cineva este într-o situație dificilă, fiind amenințat, el poate lua măsurile necesare pentru a se proteja. Allah Preaînaltul spune:

„Acea care nu cred în Allah, după ce au crezut – afară de acela care este silit [să nu creadă], dar inima lui este netulburată întru credință – asupra acelora care și-au deschis inima necredinței⁹ va veni Mânie de la Allah și ei vor avea parte de chin cumplit!” [Coran, 16:106]

Ammar ibn Yasir (Allah să fie mulțumit de el!), unul dintre companionii, a fost într-o situație de viață și moarte, fiind aproape ucis atunci când nemusulmanii l-au torturat. Cei care-l torturau i-au cerut să vorbească urât despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar pentru a se salva de tortură a făcut acest lucru. A fost foarte trist pentru ceea ce a făcut, însă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), consolându-l, l-a întrebat: *«Cum este credința ta?»* El a răspuns: «Sunt împlinit în Islam.» Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: *«Dacă ei vor să te mai tortureze, spune ceea ce vrei.»*” **(Ibn Kathir)**

6. Islamul, de asemenea, a eliberat oamenii de sub sclavie, poruncind adorarea numai lui Allah, Unicul. El, Cel Măreț, spune în Coranul cel Nobil:

⁹ Preferând această viață trecătoare Vieții Veșnice

„Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care sunt creați¹⁰, care nu-și pot aduce lor înșiși nici rău și nici folos, care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții și a învierii.” [Coran, 25:3]

Într-un alt verset Coranic găsim:

„Și dacă Allah te atinge cu un rău, [să știi că] nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge Harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător și Îndurător].” [Coran, 10:107]

Pentru a evita adorarea altcuiva, decât al lui Allah, Cel care trebuie să fie Unic în adorare, Allah Preaînaltul a clarificat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este doar un om, așa cum au fost și ceilalți Profeți (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Ei au fost doar oameni care nu merită nici un fel de adorare. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune: «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut Necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.»” [Coran, 7:188]

7. Allah Preaînaltul le-a poruncit oamenilor să fie dreپți și corepți cu toți oamenii, indiferent de religia lor, culoarea pielii, etnie sau statutul social. Allah Cel Îndurător spune:

„Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.” [Coran, 16:90]

Omul trebuie să fie drept în toate condițiile, fie el fericit sau supărat, atât față de musulmani, cât și față de nemusulmani. Allah Cel Înțelept spune în Coranul cel Nobil:

„O, voi cei care credeți! Fiți făptuitori neclintți ai dreptății, martori înaintea lui Allah, chiar împotriva voastră, împotriva părinților și rudelor voastre – fie bogate sau sărace – căci Allah cunoaște cel mai bine ce este spre binele lor! Nu urmați poftelor, ca să nu vă abateți [de la dreptate]! Iar dacă voi faceți o mărturie mincinoasă sau vă sustrageți, [să știți că] Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți [Khabir]!” [Coran, 4:135]

8. Un semn al toleranței în credința Islamică este că toți oamenii, fie ei musulmani sau nemusulmani, au fost favorizați de către Allah, în creația Sa. El, Preaînaltul, spune:

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor altora din cei pe care i-am creat.” [Coran, 17:70]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cortegiul funebru al unui evreu a trecut iar Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar el s-a ridicat, și așa a făcut și Jabir (Allah să fie mulțumit de el!). Apoi, Jabir a spus: «O, Mesager al lui Allah, acesta era corpul unui evreu!» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Ridică-te pentru acesta (din respect).**»” (Bukhari)

Toleranța Islamului în relația cu Shari’ah

¹⁰ Sunt creați de către cei care îi adoră

În zilele noastre, termenul de „*Shari'ah*” atrage după el un nivel de teamă, imagini în mintea oamenilor cu biciuirea persoanelor și alte pedepse publice. În realitate, *Shari'ah* este, pur și simplu, un sistem de Legi Divine oferite oamenilor; un sistem de legi construit pe toleranță și despovărare. Iată câteva lucruri care trebuie ținute minte cu referire la aceasta:

1. Pasajele textuale din Coran și Sunnah (Tradiția Profetică) sunt ușor de înțeles. Allah Preaînaltul spune:

„Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare se află cine să ia aminte?”
[Coran, 54:17]

Pasajele textuale sunt foarte clare în sensurile lor, și nu există nicio dificultate în a înțelege ceea ce vrea să spună textul. Dacă există o situație în care cineva are dubii, Allah ne îndrumă să-i întrebăm pe cei ce au cunoștințe în acest domeniu. El, Atoateștiutorul, spune:

„... Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți (pe erudiți), dacă voi nu știți.” [Coran, 16:43]

Acesta este într-adevăr un aspect important, deoarece dacă cineva este neștiutor într-o problemă referitoare la viața lumească, trebuie să ceară ajutorul celor care posedă cunoștințe, un specialist în acel domeniu, pentru a-și rezolva problema. Același lucru trebuie să se facă și atunci când este vorba despre chestiuni legate de religie, deoarece a vorbi fără cunoștințe este un păcat grav. Oricine vorbește despre Islam fără cunoștințele necesare și apoi interzice un lucru permis sau invers, comite un păcat major. Allah Atoatevăzătorul spune:

„Spune: «Domnul meu a oprit nelegiuirile – atât pe cele văzute cât și pe cele nevăzute – precum și păcatul, nedreptățirea [altora] sau să-i faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.”¹¹
[Coran, 7:33]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a subliniat consecințele grave care pot exista din faptul că cineva vorbește fără a poseda cunoștințe, și anume cu siguranță o astfel de persoană se va induce singur în eroare și desigur și pe ceilalți. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Allah nu ia înapoi știința robilor Săi, smulgându-le-o, dar El le ia știința luându-i pe învățați, până când nu rămâne niciun învățat, iar oamenii încep să-i întrebe pe liderii ignoranți, iar aceștia vor da verdicte fără a avea știință. Ei vor merge pe căi greșite și îi vor conduce și pe oameni în rătăcire.” (Bukhari)

În Islam, nu există lucruri misterioase și inexplicabile. Atunci când există nelămuriri cu privire la lumea nevăzută, despre care nu putem avea cunoștințe complete, ele nu trebuie să ne afecteze credința atât timp cât nu ne aduc niciun beneficiu. Despre acest lucru, Allah Preaînaltul ne spune:

„Te întreabă despre Duh. Spune: «Duhul este din Porunca Domnului meu!» Iar vouă nu v-a fost dată decât puțină știință.» [Coran, 17:85]

De asemenea, în Coranul cel Nobil mai găsim:

„Ei Te vor întreba despre Ceas¹²: «Când va veni el?» Spune: «Numai la Domnul meu este știrea despre el. Numai El îl va descoperi la timpul lui. Va fi el greu pentru Ceruri și pentru Pământ și nu va veni asupra voastră decât pe neașteptate». Te întreabă de parcă

¹¹ În legătură cu cele permise și cu cele nepermise sau cu idolatria

¹² Despre momentul venirii Zilei de Apoi

tu ai fi interesat [să știi]. Spune: «Numai la Allah se află știrea despre el!». Dar cei mai mulți oameni nu știu.» [Coran, 7:187]

Toate lucrurile de care noi putem beneficia, în termeni de știință, și care sunt legate de lumea nevăzută, ne-au fost explicate de către Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Acestea includ descrieri ale Paradisului și ale Iadului, precum și relatări despre națiunile precedente, astfel încât să putem reflecta asupra a ceea ce s-a întâmplat cu ei, trăgând învățămintele necesare. Allah Cel Înțelept spune:

„V-am prevenit pe voi despre un Foc ce arde cu flacără (Focul Iadului), ~ Unde nu va arde decât cel mișel, ~ Care tăgăduiește (adevărul) și întoarce spatele (semnelor și dovezilor lui Allah), ~ În vreme ce va fi ferit de el cel evlavios, ~ Care dă averea lui [ca milostenie] și se curățește (se murdăria și păcatul zgârceniei) ~ Și care nimănui nu-i face un bine pentru a fi răsplătit, ~ Ci numai căutând Fața Domnului (Mulțumirea lui Allah) său Cel Preaînalt. ~ Și el va fi mulțumit! (de răsplata de care va avea parte).” [Coran, 92:14-21]

2. Spre deosebire de legile făcute de om, care pot fi aplicate doar unora, în timp ce alții pot fi scutiți din cauza lacunelor existente în ele, Legile și Principiile Islamului sunt Divine, ele fiind finale și definitive, valabile pentru toată lumea, sărac sau bogat, nobil sau josnic. Allah Preaînaltul spune:

„Nu se cuvine ca vreun dreptcredincios sau vreo dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrățește împotriva lui Allah și a Trimisului Său se află în rătăcire învederată.” [Coran, 33:36]

Allah a poruncit ca toți musulmanii să respecte și să sprijine acest sistem de legi. Allah Cel Măreț spune:

„Singurele vorbe ale dreptcredincioșilor, atunci când ei sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei, sunt că ei trebuie să zică: «Am auzit și ne-am supus!» Aceștia vor fi cei care izbâdesc.” [Coran, 24:51]

Nimeni în Islam nu deține autoritatea absolută, nici măcar șeful statului, el fiind supus în mod egal legilor ca oricine altcineva. Acesta este frumusețea și toleranța Islamului. Nimeni nu poate să se dezică sau să încalce aceste reguli și limite. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Este obligatorie ascultarea și respectarea (ordinelor conducătorului) cu excepția cazului în care aceste ordine implică neascultare (față de Allah); dar dacă se poruncește un act de neascultare (față de Allah) acesta nu trebuie ascultat sau respectat.” (Bukhari)

3. Un alt aspect al Legislației Divine este că aceasta nu poate fi modificată și nu devine depășită odată cu trecerea timpului. Aceste Legi sunt absolute în toate timpurile și locurile, spre deosebire de legile făcute de om, care pot fi susceptibile și pot deveni depășite odată cu trecerea timpului. Allah Preaînaltul este Cel care a hotărât acest sistem de Legi Divine și nu poate fi modificat. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și, oare, voiesc ei judecata din vremea păgâniei¹³? Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?” [Coran, 5:50]

4. În Islam nu există o structură a clericilor și nici oameni infailibili al căror cuvânt să fie mai presus decât Cuvântul lui Allah. El, Cel Înțelept, spune:

¹³ Perioada anterioară apariției Islamului, cunoscută sub numele de al-Jahiliyya

„Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat ocrotitor¹⁴ în locul Lui [zicând]: «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah»...” [Coran, 39:3]

Nimeni nu are putere să aducă pagubă sau beneficii, acest lucru fiind doar în Puterea lui Allah, Unicul, așa cum găsim în Coranul cel Nobil:

„Aceia pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă. Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul!” [Coran, 7:194]

Islamul insistă asupra faptului că fiecare individ are o legătură directă cu Allah și nu există intermediari între noi și El, Unicul. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela îl va afla pe Allah Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].” [Coran, 4:110]

De asemenea, în Coranul cel Sfânt mai găsim:

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde!...»” [Coran, 40:60]

În Islam, nu există autorități religioase care pot legaliza ceea ce este ilegal sau să facă ilegal ceea ce este corect și permis, deoarece dreptul de legiferare îi aparține doar lui Allah, Unicul. Este cunoscut faptul că la națiunile anterioare legea a fost schimbată de mai multe ori, după bunul plac a celor aflați la putere, pentru a se potrivi cu capriciile și fanteziile lor. Allah Preaînaltul spune:

„Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca Domni în locul lui Allah...” [Coran, 9:31]

Acesta s-a întâmplat atunci când rabinii sau preoții au legalizat ceea ce a fost nepermis, sau au făcut invers decât ceea ce trebuia oamenii să urmeze... acesta este adorarea?!

5. Un alt aspect al toleranței Islamului este existența sistemului de consultare reciprocă, numită *ash-Shura*. Acesta este folosit în cazul în care există un interes public, cei afectați fiind consultați în luarea unei hotărâri în ceea ce îi privește. Allah Cel Măreț spune:

„Și datorită îndurării lui Allah, tu, [Mohammed], ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te [lui Allah] pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar odată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care se încred [în El].” [Coran, 3:159]

6. Islamul a deschis poarta spre *Ijtihad*, care are loc atunci când un savant cu experiență depune toate eforturile să ajungă la o anumită hotărâre într-o chestiune care nu este direct menționat în textele coranice. În Islam, principiile generale sunt date, iar cel care aduce o hotărâre trebuie să se sprijine pe ele. Acesta face ca Legile Islamice să fie adaptabile și potrivite pentru toate locurile și timpurile.

7. Allah Preaînaltul a orânduit legile astfel încât acestea să protejeze toate comunitățile de extremism. El, Cel Atotputernic, spune:

„...Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea...” [Coran, 2:185]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹⁴ Din dragoste sau pentru a le mijloci apropierea de Allah

„Feriți-vă de extremism în religie, deoarece singurul lucru care i-a distrus pe cei de dinaintea voastră a fost extremismul în religie.” (Nasa’i)

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a propovăduit un mod de viață moderat. **Anas ibn Malik** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trei bărbați au venit la casele soțiilor Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a întreba despre modul în care acesta se implică în actele de adorare. Când au aflat cum este acesta, ei au considerat că actele lor de adorare sunt ne semnificative și au spus: «Unde suntem noi în comparație cu Profetul când lui i-au fost iertate păcatele cele trecute și păcatele viitoare!» Unul dintre ei a spus: «Vreau să îmi petrec toată viața în Rugăciune și să nu mai dorm niciodată.» Un al doilea a spus: «Vreau să țin Post tot timpul și să nu îl mai întrerup deloc.» Cel de al treilea a spus: «Mă voi abține de la orice relație cu vreo femeie și nu mă voi căsători niciodată.» Auzind acestea, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: **«Pe Allah, eu mă tem de Allah mai mult ca voi și, dintre voi eu sunt cel mai supus Lui, însă totuși țin Post și îl întrerup, fac Rugăciuni și dorm noaptea și mă căsătoresc. Așa că cel ce se depărtează de la calea mea, nu este de-al meu.»** (Bukhari)

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a făcut un punct de călăuzire pentru companionii săi stilul moderat de viață astfel încât aceștia să nu cadă în extremism. A fost relatat de către **Abdullah ibn Al-’Amr** (Allah să fie mulțumit de el!) că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus:

„Am fost informat că tu ții Post toată ziua și stai în Rugăciune în fiecare noapte (toată noaptea). Ține Post (câteva zile) și nu ține (câteva zile); ridică-te pentru Rugăciune noaptea și, de asemenea, să și dormi pentru că ochii tăi au un drept asupra ta, și, de asemenea, corpul tău și familia (soția) ta au un drept asupra ta.» I-am spus: «Pot mai mult decât atât (să țin Post)» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **«Atunci ține Post așa cum a ținut (Profetul) David.»** Am întrebat: «Cum?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: **«El obișnuia să țină Post în zile alternative și renunța dacă se întâlnea cu dușmanii.»** [...] Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a continuat: **«Oricine ține Post zi de zi pe toată perioadă vieții este ca și cel care nu a ținut post deloc.»** (Bukhari)

Acesta nu înseamnă că Islamul încurajează căutarea plăcerilor acestei vieți, fiind cu nepăsare față de Viața de Apoi. Mai degrabă, Islamul este un mod de viață moderat, un echilibru minunat între această viață și Viața de Apoi. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Când se cheamă la Rugăciune [as-Salat], în ziua de vineri, grăbiți-vă la pomenirea lui Allah și lăsați negoțul! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă [voiți să] știți.” [Coran, 62:9]

În lumina cerințelor lumești, Allah a poruncit ca omul să nu uite de nevoia pentru mijloacele de existență. El, Cel Milostiv, spune:

„Apoi, după ce Rugăciunea [as-Salat] a fost împlinită, răspândiți-vă pe Pământ și căutați Harul lui Allah și pomeniți-L mult pe Allah, pentru ca voi să izbândiți!” [Coran, 62:10]

De asemenea, Allah ne-a poruncit evitarea risipei, spunând în Coranul cel Nobil:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gătelile¹⁵ voastre la toate locurile de Rugăciune! Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El nu-I iubește pe cei care întrec măsura!” [Coran, 7:31]

8. Un alt semn al toleranței în Islam este acela că, deși ceva este interzis cu desăvârșire, în Islam devine legal sau consumabil dacă persoana este în pericol de moarte, și dacă de acesta depinde rămânerea ei în viață. Allah Preaînaltul spune:

„Ci El v-a oprit vouă doar mortăciunea, sângele, carnea de porc și ceea ce a fost menit altcuiva decât lui Allah. Dar cel care a fost silit, fără să poftască și fără să întreacă măsura, acela nu se încarcă de păcat, căci Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător și Îndurător]” [Coran, 2:173]

Sayyid Qutud (Allah să aibă milă de el!) a spus în *Tăfsir*-ul său:

„Acesta este un set de legi și credințe care tratează un om ca și om și nu ca și animal, sau un Înger sau un diavol, luând în considerare abilitățile și capacitățile personale, dar și slăbiciunile umane.”

9. Un alt semn al toleranței în Islam este acela că răsplata faptelor bune este multiplicată, așa cum Allah Cel Milostiv spune în Coranul cel Glorios:

„Acela care va veni (în Ziua Judecății) cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar acela care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei. Dar nu li se va face nici o nedreptate!” [Coran, 6:160]

Toleranța Islamului cu privire la Da'wah (Chemarea la Islam)

Islamul este credința universală, pentru toată omenirea, toate timpurile și locurile. În acest context, chemarea oamenilor la Islam și răspândirea adevăratei credințe trebuie să fie făcute într-o manieră corectă și pe o cale blândă, astfel încât cei chemați la Islam să-l accepte, cunoscându-l într-un mod obiectiv. Allah Cel Măreț spune:

„Cheamă la Calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul tău este mai Bineștiutor al acelor care s-au abătut de la Calea Sa și El este mai Bineștiutor al celor care sunt bine călăuziți.” [Coran, 16:125]

Să discutăm despre unele aspecte ale toleranței atunci când este vorba despre răspândirea Islamului:

1. Musulmanii acceptă oamenii din toate celelalte credințe. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah este mult mai mulțumit de căința robului Său, decât un om care și-a așezat tabăra într-un loc unde viața sa a fost pusă în pericol, dar are cu el animalul de călărie care-i cară mâncarea și apa. Apoi el își sprijină capul și adoarme pentru puțin timp, iar când să trezește animalul său nu mai este. (El începe să-l caute) suferind din cauza căldurii toride și a setei sau de ceea ce Allah a dorit (să sufere). Apoi spune: «Mă întorc la locul

¹⁵ A se înțelege prin găteală atât curățenia corporală, cât și alegerea celor mai bune straie

meu.» El se întoarce și adoarme din nou, apoi (trezindu-se) își ridică capul și găsește animalul său stând la picioarele sale.” (Muslim)

2. Un alt aspect al toleranței în ceea ce privește răspândirea Islamului este acela că cel care cheamă pe alții la credință trebuie să o facă într-o manieră care să-i apropie și nu să-i sperie pe oameni. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oferiți veștile bune și nu-i îndepărtați pe oameni, faceți lucrurile ușoare și nu le îngreunați.” (Muslim)

3. Allah Preaînaltul ne cere să vorbim respectuos cu toți cei a căror opinie nu corespunde cu a noastră. Allah Cel Îndurător spune:

„Nu discutați cu oamenii Cărții decât în felul cel mai frumos, afară de aceia dintre ei care sunt nelegiuiți [cu voi]! Și spuneți: «Noi credem în ceea ce ni s-a trimis nouă și vi s-a trimis vouă! Domnul nostru și Domnul vostru este unul singur și noi Lui îi suntem supuși [musulmani]».” [Coran, 29:46]

Nimeni nu-l poate obliga pe celălalt să-i accepte opinia și nici nu-l poate convinge cu forța. Să ne uităm la povestea lui Al-‘As ibn Wa’il, un politeist care a refuzat să accepte credința Islamică. El a venit la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu un os descompus pe care l-a sfărâmat și i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „*Tu pretinzi că vom fi înviați după ce ajungem așa?*” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: „*Da, Allah va provoca moartea apoi vă va reînvia, apoi vă va trimite în Iad.*” Apoi a recitat cuvintele lui Allah:

„El ne dă Nouă o pildă, uitând de crearea sa și zice: «Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?» ~ Spune: «Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este Bineștiutor al întregii firi! ~ Acela care a făcut pentru voi din pomul verde foc și iată că voi de la el aprindeți!»¹⁶ ~ Oare Acela care a creat Cerurile și Pământul nu are putința să creeze asemenea lor? Ba da! Și El este Al-Khallaq, Al-‘Alim [Creatorul și Atoateștiutorul]! ~ Și dacă voiește El un lucru, Porunca Lui este numai să zică «Fii» și el este. ~ Laudă Celui în mână căruia se află stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi!” [Coran, 36:78-83]

Argumentarea în acest mod face imposibilă respingerea adevărului. Un alt exemplu, în acest sens, menționat în Coranul cel Nobil, este discuția care a avut loc între regele Nimrod și Profetul Ibrahim (Pacea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu l-ai văzut pe acela care s-a certat cu Avraam în legătură cu existența Domnului său, după ce Allah i-a dat stăpânia? Și a zis Avraam: «Domnul meu este cel care dă viață și ia viața». Și i-a răspuns el: «Și eu pot să dau viața și să iau viața!». Atunci a zis Avraam: «Allah face ca Soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!» Cel care nu credea a rămas descumpănit, căci Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuiți.” [Coran, 2:258]

4. Un alt aspect al toleranței în Islam este că nimeni nu trebuie să supere, să răspândească ură sau să provoace revoltă. Allah Atoateștiutorul spune:

„Și zi-le robilor Mei să spună ceea ce este mai frumos; căci Șeitan stârnește vrajbă între ei, iar Șeitan este un dușman învederat al omului.” [Coran, 17:53]

5. Noi, musulmanii, trebuie folosim cele mai bune metode pentru a atrage oamenii la Islam, metode care îi vor ajuta pe aceștia să iubească această religie. Allah Cel Măreț spune:

¹⁶ Referire la producerea focului prin frecarea a două bucăți de lemn până la aprindere

„O, voi oameni ai Scripturii, de ce vă contraziceți asupra lui Avraam, când Tora și Evanghelia nu au fost revelate decât după el? Voi nu aveți judecată?” [Coran, 3:65]

6. Trebuie să fim buni, blânzi și înțelegători. Allah Cel Îndurător spune:

„Duceți-vă la Faraon, căci el a întrecut orice măsură! ~ Și spuneți-i lui vorbe blânde! Poate că el își va aduce aminte sau se va teme!” [Coran, 20:43-44]

7. Să cerem întotdeauna celor cu care discutăm în contradictoriu dovezile lor. Allah Atoateștiutorul spune:

„Spune: «Ce credeți voi despre acelea pe care le chemați în locul lui Allah? Arătați-mi ce au creat ei pe Pământ! Sau au ei vreo parte [alături de Allah] la ceruri? Aduceți-mi mie o carte de dinaintea acestora sau vreo urmă de știință, dacă voi grăiți adevăr!»” [Coran, 46:4]

8. Discuțiile trebuie purtate mereu într-un mod constructiv. Allah Cel Înțelept spune:

„Spune: «O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: «Mărturisiți [cel puțin] că noi suntem supuși!».” [Coran, 3:64]

9. Celui care acceptă Islamul, păcatele, de dinainte să devină musulman, îi vor fi iertate așa cum Allah Cel Milostiv spune în Coranul cel Glorios:

„Spune acelor care nu cred că, dacă se vor opri, li se va ierta ceea ce a trecut, dar dacă se vor întoarce ei, [atunci vor fi pedepsiți], după pilda celor de dinainte!” [Coran, 8:38]

10. Cel care devine musulman va primi răsplățile faptelor sale bune din trecut, din perioada în care a fost nemusulman.

Hakim ibn Hizam (Allah să fie mulțumit de el!) l-a întrebat pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„«O, Mesager al lui Allah! Ce crezi despre faptele mele bune pe care le-am făcut în perioada ignoranței (înainte de îmbrățișarea Islamului) cum ar fi păstrarea relațiilor bune cu cunoștințele și rudele, eliberarea sclavilor și oferirea de milostenii, etc; voi primi eu răsplata pentru acestea?» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Ai îmbrățișat Islamul cu toate acele fapte bune pe care le-ai făcut.»” (Bukhari)

11. Oricine dintr-o religie anterioară acceptă Islamul va primi răsplata dublată. Allah Preaînaltul spune:

„Aceștia vor fi dăruți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.” [Coran, 28:54]

Toleranța Islamului cu privire la nemusulmani

Înainte să începem, trebuie să menționăm cuvintele orientalistului **Young**:

„Există multe lucruri pe care Occidentul trebuie să le învețe de la civilizațiile Islamice, unul dintre ele este punctul de vedere al musulmanilor față de toleranță.”

1. Toate tranzacțiile financiare dintre musulmani și nemusulmani sunt legale, cum ar fi cumpărarea și vânzarea caselor, mașinilor, asocierea în companii, atâta timp cât principiile Islamice sunt respectate. **Aisha** (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a cumpărat niște alimente de la un evreu, dar nu a avut posibilitatea să plătească, așa că, și-a lăsat armura drept garanție până când poate plăti.” (Ibn Majah)

Singurul schimb comercial care este interzis este cel care conține chiar și cel mai mic nivel de nedreptățire. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți, nu luați camătă înmulțită fără măsură. Și fiți cu frică de Allah, ca să izbândiți!” [Coran, 3:130]

De asemenea, Allah Cel Milostiv mai spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul¹⁷, jocul de noroc, pietrele ridicate [idolii] și săgețile [pentru prezicere] sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți! ~ Doară Șeitan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la Rugăciune [As-Salat]. Oare nu vă veți opri voi [de la acestea]?” [Coran, 5:90-91]

2. Este permis unui musulman să-și efectueze Rugăciunea într-un loc de cult pentru nemusulmani. **Abu Musa** (Allah să fie mulțumit de el!) și-a efectuat Rugăciunea într-o biserică din Damasc. Nu este recomandat pentru un musulman să facă acest lucru, deoarece în aceste spații pot exista idoli și picturi, deci este permis doar în cazul în care persoana nu poate găsi alt loc de Rugăciune. **Omar** (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus unui creștin: „Nu intrăm în biserici din cauza picturilor de pe pereți.”

3. Nemusulmanilor le este permisă intrarea în moschee dacă este nevoie de acest lucru, exceptând Moscheea al-Haram din Mecca. În ceea ce privește Moscheea Profetului, este permisă intrarea unor delegații de nemusulmani.

4. Este permis ca musulmanii să-i viziteze pe nemusulmani și să facă du'a (suplicații) pentru însănătoșirea lor. **Anas** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Un tânăr băiat evreu, care-l servea pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a îmbolnăvit, deci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a dus să-l viziteze. S-a așezat lângă capul lui și i-a cerut să îmbrățișeze Islamul. Băiatul s-a uitat la tatăl său care era lângă el, iar acesta i-a spus să se supună lui Abu al-Qasim (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar băiatul a îmbrățișat Islamul. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ieșit afară spunând: «Toată lauda I se cuvine lui Allah, Cel care a salvat băiatul de focul Iadului.»” (Bukhari)

5. Musulmanii își pot prezenta condoleanțele nemusulmanilor. **Abu Hurairah** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Am cerut permisiunea de la El (Allah) să vizitez mormântul mamei mele, iar El mi-a acordat-o (permisiunea).” (Muslim)

¹⁷ Vinul – și prin analogie – orice băutură spirtoasă cu efect asemănător

6. Musulmanii pot da milostenie nemusulmanilor atâta timp cât aceștia nu luptă împotriva musulmanilor. **Abdullah ibn Amr** (Allah să fie mulțumit de el!) a sacrificat o oaie și a dat o parte din ea vecinului său evreu. El a relatat:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Îngerul Jibril a continuat să mă sfătuiască să fiu bun cu vecinii, până când am crezut că le va da o parte din moștenire.**»” (Tirmidhi)

Allah Cel Îndurător spune în Coranul cel Sfânt:

„**Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostensesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună [întru credință], pentru slobozirea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Atoate știutor și Înțelept].**” [Coran, 9:60]

7. Islamul le cere musulmanilor să mențină relațiile bune de familie, chiar dacă sunt aceștia sunt nemusulmani. **Asma bint Abu Bakr** (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Mama mea a venit la mine în timpul vieții Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar eu l-a întrebat: «Pot să o tratez cu amabilitate?» El, (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Da.**»” (Bukhari)

8. Este permis ca musulmanii să mănânce cu tacâmurile nemusulmanilor și să folosească hainele lor, atâta timp cât acestea sunt din materiale permise în Islam. **Abu Tha'labah al-Khushani** (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„O, Mesager al lui Allah, suntem într-o țară care aparține oamenilor Cărții, putem noi mânca cu tacâmurile lor?» [...] El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Dacă poți găsi alte tacâmuri este mai bine, dacă nu, atunci spală-le și folosește-le.**»” (Bukhari)

9. Este permis pentru un musulman să se căsătorească cu o femeie castă dintre oamenii Cărții. Allah Cel Măreț spune:

„**«Astăzi vă sunt îngăduite vouă cele bune. Mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este îngăduită și vouă, iar mâncarea voastră le este îngăduită și lor. [Vă sunt îngăduite] femeile virtuose, dreptcredincioase, dar și femeile virtuose ale acelor cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră, dacă le dați zestrea, cu contracte de căsătorie, fără să preacurviți și fără să le luați de țiitoare». Cel care se leapădă de credință, faptele lui sunt în deșert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduți.**” [Coran, 5:5]

10. Oricine acceptă Islamul fiind căsătorit cu o femeie dintre oamenii Cărții, căsătoria sa nu este nulă sau neavenită, din contră, această căsătorie este acceptată.

11. Este permis ca musulmanii să mănânce din carnea animalului sacrificat de către oamenii Cărții atâta timp cât aceasta este carne permisă și s-a menționat numele lui Allah asupra sa. Allah Cel Milostiv spune:

„**Și nu mâncați din cel peste care nu s-a pomenit numele lui Allah, căci aceasta este nelegiuire!...**” [Coran, 6:21]

12. Un musulman poate oferi protecție unui nemusulman dacă acesta o cere. Allah Cel Îndurător spune:

„**Și dacă vreunul dintre idolatri te roagă să-i dai adăpost, dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă vorbele lui Allah, apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost!**” [Coran, 9:6]

13. Un musulman nu vorbește rău de credința unui nemusulman. Allah Preaînaltul spune:

„Nu-i ocărăți pe aceia care sunt invocați afară de Allah, ca să nu-L ocărăscă ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere!” [Coran, 6:108]

14. Allah le-a poruncit musulmanilor rambursarea datoriilor față de nemusulmani. El, Cel Atoateștiutor, spune:

„O, voi cei care credeți! Țineți-vă cu statornicie învoielile!...” [Coran, 5:1]

De asemenea, mai găsim în Coranul cel Nobil:

„...Și țineți legământul, căci cu privire la legământ veți fi întrebați!” [Coran, 17:34]

Averea lor este inviolabilă. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu vă oprește să faceți bine aceluia care nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nu v-au alungat din căminele voastre, [ba din contră] să fiți foarte buni și drepecți, căci Allah îi iubește pe cei drepecți.” [Coran, 60:8]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care l-a ucis un mu’ahid (persoană căreia i se acordă angajamentul de protecție de către musulmani) nu va simți mireasma Paradisului, chiar dacă aroma sa poate fi simțită pe o distanță de patruzeci de ani (de călătorie).” (Bukhari)

15. Atunci când un nemusulman este rezident într-un stat Islamic, el va beneficia de protecție, asigurarea nevoilor și bunăstării sale.

Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) stătea așezat atunci când un evreu bătrân care cerșea de la oameni a trecut pe lângă el. Omar (Allah să fie mulțumit de el!) s-a interesat despre situația materială a bătrânului și a fost informat că acesta avea statutul de nemusulman sub conducerea și protecția statului Islamic, plătind taxa jizyah. Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Noi nu am fost corecți cu tine! Noi ți-am impus această taxă atunci când erai tânăr și capabil de muncă, iar acum noi nu-ți oferim ajutorul adecvat pentru bunăstarea ta (atunci când ești bătrân și neajutorat).”

Astfel, Omar (Allah să fie mulțumit de el!) l-a luat pe bătrân la el acasă, l-a hrănit și i-a oferit îmbrăcăminte. Apoi i-a poruncit trezorerului musulman:

„Privește la situația acestui om și la toți cu situație similară și oferă-le lor și familiei lor un venit suficient din trezoreria Islamică.”

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesec pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună [întru credință], pentru slobozirea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este ’Alim [și] Hakim [Atoateștiutor, Înțelept].” [Coran, 9:60]

Săracii sunt musulmanii, iar nevoiașii sunt oamenii Cărfii. [Abu Yusif al-Kharaj]

16. Allah a deschis porțile iertării pentru nemusulmani. Allah Preaînaltul spune:

„Spune aceluia care nu cred că, dacă se vor opri¹⁸, li se va ierta ceea ce a trecut, dar dacă se vor întoarce ei, [atunci vor fi pedepsiți], după pilda celor de dinainte¹⁹!” [Coran, 8:38]

¹⁸ De la necredință și de la lupta împotriva Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

17. A dori binele altora este un semn al credinței. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus lui **Abu Hurairah** (Allah să fie mulțumit de el!):

„Evită tot ceea ce este interzis și vei fi cel mai pios dintre oameni; fii mulțumit cu ceea ce Allah ți-a dat și vei fi cel mai bogat dintre oameni; fii bun cu vecinul tău și vei fi un credincios; dorește oamenilor ceea ce îți dorești și ție însuși și vei fi un musulman; și nu râde mult, deoarece hohotele de râsucid inima.” (Tirmidhi)

Toleranța Islamului cu privire la actele de adorare

Toate actele de adorare în Islam sunt construite pe toleranță, aceasta fiind o trăsătură intrinsecă al Islamului. Allah Cel Atotputernic spune:

„Pe cei ce cred și ale căror inimi sunt liniștite întru pomenirea lui Allah», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Coran, 13:28]

Nimeni nu este împovărat în Islam. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„...Faceți lucrurile (bune) de care sunteți capabili, deoarece Allah niciodată nu obosește să ofere recompensele până când nu ajungeți să obosiți în a face fapte bune.” (Bukhari)

Toate aspectele legate de actele de adorare în Islam sunt în conformitate cu starea naturală a omului și nimănui nu i se cere să facă mai mult decât îi permit abilitățile sale normale să facă. Astfel, un musulman nu este împovărat cu mai mult decât poate duce, chiar și în ceea ce privește actele sale de adorare. **Anas** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a văzut un bărbat în vârstă susținut de către cei doi fii ai săi sosind la moschee și a întrebat: «Ce este cu acest bărbat?» Oamenii din jurul său i-au spus: «Acest bărbat are un jurământ de îndeplinit, iar fiii săi îl ajută să o facă.» Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus bătrânului: «Întoarce-te la casa ta, deoarece Allah nu are nevoie de o persoană care se torturează pe sine.»» (Bukhari)

De asemenea, atunci când o persoană se îmbolnăvește, Allah Preaînaltul o va răsplăti în aceeași măsură în care ar fi făcut-o pentru toate faptele bune îndeplinite dacă nu ar fi fost bolnavă. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când un rob al lui Allah se îmbolnăvește sau se află în călătorie, acesta va primi aceeași răsplată pe care ar fi primit-o pentru faptele bune îndeplinite dacă ar fi fost sănătos sau dacă s-ar fi aflat în propria casă.” (Bukhari)

Allah iubește ca dreptcredinciosul să se apropie de El în adorare prin cele mai simple mijloace pe care El, Preaslăvitul și Preaînaltul, le-a prevăzut pentru robii Săi. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹⁹ Vor fi nimiciți de către Allah, așa cum au fost nimiciți și cei care s-au opus Profetilor anteriori

„Cu adevărat, Allah iubește atunci când faceți ceva dintre lucrurile pe care El vi le-a permis și, de asemenea, Allah iubește atunci când voi faceți unul dintre actele de adorare pe care El vi le-a poruncit.” (Bukhari și Muslim)

Toleranța Islamului cu privire la efectuarea purificării

Purificarea este un act necesar aproape pentru toate actele de adorare, iar apa este utilizată ca mediu suport pentru realizarea abluțiunii, pe care musulmanii o folosesc, spre exemplu, înainte de fiecare dintre cele cinci Rugăciuni zilnice, ca și înaintea efectuării oricăror Rugăciuni voluntare. Apa poate fi folosită pentru efectuarea abluțiunii în următoarele situații:

1. apa care nu și-a schimbat mirosul, culoarea sau gustul;
2. apa din care un animal a băut este, de asemenea, considerată a fi pură și poate fi folosită pentru purificare, deoarece Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„... **Cu adevărat apa este pură, nimic nu o face impură.**” (Tirmidhi)

Atunci când apa este insuficientă sau utilizarea apei este dăunătoare pentru sănătatea persoanei, atunci aceasta poate realiza abluțiunea uscată (*Tayammum*), care nu necesită folosirea apei. Allah Preaînaltul a spus în Coranul cel Glorios, descriind condițiile în care acest tip de purificare poate fi folosită:

„... **Dacă sunteți bolnavi, sau în călătorie, sau unul dintre voi vine de la locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile și nu găsiți apă, atunci luați țărână măruntă și curată și ștergeți-vă fețele și mâinile voastre cu ea**²⁰. Allah nu voiește să vă facă vouă greutate, ci dorește să vă curățească și să desăvârșească Binefacerea Sa. Poate că voi veți fi mulțumitori!” [Coran, 5:6]

Musulmanului îi este permis să efectueze abluțiunea chiar și peste șosete. Sunt anumite condiții care fac posibil acest lucru, însă, în general, acest fapt a fost legiferat tocmai pentru ca dreptcredinciosul să poată efectua purificarea în cel mai bun mod cu putință. Abluțiunea făcută peste șosete, ca și cea uscată, vine să facă totul mult mai ușor pentru credincioși, astfel încât aceștia să își poată face Rugăciunea în orice condiții. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah mi-a oferit cinci lucruri pe care nu le-a mai oferit nimănui înainte mea: mi-a oferit victoria prin înspăimântarea dușmanilor; Pământul a fost făcut pentru mine și pentru cei care mă urmează un loc de Rugăciune și un lucru cu ajutorul căruia se poate face Tayammum (abluțiunea uscată), astfel încât fiecare credincios să se poată ruga la momentul potrivit chiar acolo unde se află; prada de război a fost permisă pentru mine, fapt ce nu s-a mai întâmplat înainte de mine; mi-a fost oferit dreptul de a mijloci în Ziua Învierii și am fost trimis pentru întreaga omenire, în timp ce toți Profeții dinaintea mea au fost trimiși pentru o singură comunitate.” (Bukhari)

²⁰ **Tayammum** (abluțiunea uscată) constă în punerea mâinilor pe un pământ potrivit (țărână sau nisip), scuturarea lor de praf, apoi în trecerea lor peste față și în frecarea mâinilor până la coate. Ea ține locul abluțiunii care precedă Rugăciunea (*wudhu*) sau a celei generale (*ghusl*), atunci când lipsește apa

Orice urmă de murdărie poate fi îndepărtată cu apă. **Anas** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un beduin a urinat în moschee, iar oamenii s-au grăbit să îl lovească pentru aceasta. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a cerut să îl lase în pace și să toarne din abundență un vas (plin) cu apă peste locul unde acesta a urinat. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **«Ați fost trimiși pentru a face lucrurile ușoare (pentru oameni) și nu pentru a face lucrurile mult mai dificile pentru ei.»»**(Bukhari)

Trebuie cunoscut faptul că saliva animalelor a căror carne este permisă nu este considerată a fi impură, de aceea, nu este necesară abluțiunea dacă aceasta atinge hainele sau încălțăminte credinciosului. De asemenea, dreptcredinciosul poate efectua Rugăciunea în locurile unde aceste animale sunt ținute, deoarece Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a permis ca Rugăciunea să fie efectuată în staulul oilor, însă a interzis ca aceasta să fie efectuată în staulul cămilelor.

Toleranța Islamului cu privire la efectuarea Rugăciunii

Rugăciunea este puntea de legătură dintre credincios și Allah Preaînaltul. Dreptcredinciosul se roagă cerând Iertarea și Mila lui Allah Cel Atotputernic. Rugăciunea nu este doar un act de adorare, ci are și un rol social, deoarece musulmanii din întreaga comunitate, indiferent de etnie, rasă, culoare sau statut social se adună în moschee la un loc pentru a o efectua.

Acest act de adorare este deosebit de important și va fi primul lucru despre care dreptcredinciosul va fi întrebat în Ziua Judecății, după cum ne-a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cu adevărat, primul lucru pentru care este socotit un rob în Ziua Judecății, dintre faptele sale, este Rugăciunea – și dacă a îndeplinit-o el corect, atunci, cu adevărat, a izbândit, iar dacă el a greșit, atunci, cu adevărat, a decăzut și a fost pierdut; și dacă a lipsit ceva din ceea ce era obligatoriu (prescris) pentru el, Allah va spune: «Uitați-vă (și cercetați): oare are robul Meu dintre faptele voluntare ceva cu care să acopere golul din faptele obligatorii?»; apoi sunt restul faptelor sale tot astfel (socotite).» (Nasa’i, Tirmidhi și Ibn Majah)

Rugăciunea trebuie efectuată de cinci ori pe zi, însă Allah Preaînaltul a lăsat acest lucru ușor, pentru ca dreptcredinciosul să poată să își îndeplinească această obligație. Astfel, Allah a făcut totul simplu pentru musulmanul dreptcredincios în următoarele aspecte:

1. Credinciosul poate efectua Rugăciunea în conformitate cu abilitățile sale. Acesta are obligația de a face Rugăciunea în mod normal, așa cum a fost prescrisă, însă, dacă nu poate, atunci o poate efectua stând pe scaun și dacă nici aceasta nu este posibil, atunci poate să o efectueze stând culcat pe o parte, după cum ne-a spus Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„... Credinciosul trebuie să facă Rugăciunea stând în picioare, dacă aceasta nu este posibil, atunci trebuie să o efectueze stând așezat și dacă nici aceasta nu este posibil, atunci o poate face stând culcat pe o parte.” (Tirmidhi)

2. Rugăciunea poate fi efectuată în orice condiții, în funcție de situația în care se află dreptcredinciosul. Dacă acesta se teme de ceva, atunci poate efectua Rugăciunea felul pe care Allah Preaînaltul îl descrie în Coranul cel Nobil:

„De vă temeți [de ceva], [rugați-vă] mergând pe jos sau călare, iar când sunteți iarăși în siguranță, pomeniți-L pe Allah²¹ așa cum El v-a învățat...” [Coran, 2:239]

3. Atunci când o persoană se află în călătorie, Rugăciunile care sunt formate din patru unități de Rugăciune (*Dhuhr*, *Asr* și *Isha*) sunt scurtate la două *rak'ah* și, de asemenea, acestea pot fi combinate.

4. Când cineva este bolnav sau când este o ploaie torențială, Rugăciunile pot fi combinate, de asemenea.

5. Rugăciunea are un timp pentru a începe și unul când aceasta trebuie terminată. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Îngerul Jibril m-a condus în Rugăciune de două ori, în timp ce mă aflam la Casa cea Sfântă (Ka'bah). Astfel, prima dată el s-a rugat Rugăciunea de Dhuhr²² atunci când umbra Soarelui a fost similară cu lungimea unei curele de sanda. Apoi, el s-a rugat Asr²³ atunci când umbra tuturor lucrurilor se afla pe cer la o lungime similară cu cea a umbrei sale. Apoi, s-a rugat Maghrib²⁴ atunci când Soarele a apus și oamenii și-au întrerupt Postul. După aceea, s-a rugat Isha²⁵ atunci când amurgul dispăruse. Apoi s-a rugat Fajr²⁶ atunci când zorii începuseră și când mâncarea este interzisă pentru cel care postește. Apoi, a doua zi, el s-a rugat Dhuhr atunci când lungimea Soarelui era egală cu el însuși. După aceea, el s-a rugat Asr atunci când umbra tuturor lucrurilor a fost de două ori mai lungă decât el. Apoi s-a rugat Maghrib la aceeași oră la care o făcuse cu o zi înainte. Apoi s-a rugat Isha, cea mai târzie dintre toate Rugăciunile, în a treia parte a nopții. Apoi s-a rugat Fajr atunci când se ivise un pic de lumină. După toate acestea, Îngerul Jibril s-a întors spre mine și mi-a spus: «O, Mohammed, acestea sunt timpurile la care se rugau Profeții de dinaintea ta, iar cea mai bună oră pentru fiecare Rugăciune se află între aceste două timpuri.»” (Tirmidhi)

6. Atunci când dreptcredinciosul nu este sigur de numărul de *rak'ah* (unități de Rugăciune) efectuate, dacă a omis o anumită parte sau a adăugat în Rugăciune, atunci trebuie să se bazeze pe ceea ce este sigur (numărul cel mai mic) și apoi să efectueze două prosternări la sfârșitul Rugăciunii și aceasta va fi suficient pentru el. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Când unul dintre voi are îndoieli cu privire la Rugăciunea sa, trebuie să își alunge îndoiala și să se bazeze pe ceea ce este sigur. După ce este sigur că și-a completat Rugăciunea, trebuie să facă două prosternări în plus (la sfârșitul Rugăciunii, înainte de Tasliim²⁷)...” (Abu Dawud)

²¹ Împliniți Rugăciunile voastre în mod normal

²² Rugăciunea de la miezul zilei (de după-amiază)

²³ Rugăciunea de după-amiază târziu, când începe apusul Soarelui

²⁴ Rugăciunea de la apusul Soarelui (sfârșitul zilei)

²⁵ Rugăciunea de la sfârșitul zilei

²⁶ Rugăciunea din zorii zilei

²⁷ Partea finală a Rugăciunii musulmanului, când acesta salută spunând „*As salaam aleikum rahmatullah*” (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta!)

7. Atunci când dreptcredinciosul nu știe sigur unde se află *Qiblah*²⁸, el se își poate face Rugăciunea îndreptându-se spre orice direcție pe care el o consideră a fi *Qiblah*. Allah Preaînaltul spune:

„Ale lui Allah sunt Răsăritul și Apusul și oriîncotro vă veți întoarce, acolo este Fața lui Allah, căci Allah este Al-Wasi', Al-'Alim [Cel cu Har Nemărginit și Atoateștiutor].”
[Coran, 2:115]

8. Este interzis ca un *imam*²⁹ să lungească Rugăciunea atunci când se află în congregație. **Abu Huraira** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când unul dintre voi conduce oamenii în Rugăciune, să nu se lungească, deoarece printre voi se află tineri și bătrâni, persoane slăbite și bolnave. Atunci când cineva se roagă singur, se poate ruga atât cât dorește.” (Tirmidhi)

Toleranța Islamului cu privire la oferirea Zakat³⁰-ului

Zakat-ul este o formă de caritate și este obligatorie pentru fiecare musulman care are posibilități materiale. Există o anumită înțelepciune în oferirea *Zakat*-ului, deoarece, prin acesta, se dorește să se elimine sărăcia din interiorul societății musulmane și să se reducă numărul de fapte rele care se pot naște din cauza sărăciei.

1. Unul dintre semnele toleranței în ceea ce privește oferirea *Zakat*-ului este faptul că acesta trebuie luat dintre lucrurile cu o valoare moderată și nu dintre cele mai valoroase sau cele mai puțin valoroase lucruri pe care musulmanul le deține. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a avertizat pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!), spunându-le:

„Nu luați cele mai valoroase lucruri din averea lor drept *Zakah*.” (Muslim)

2. Suma de bani care trebuie oferită drept *Zakah* nu trebuie să fie una foarte mare și trebuie plătită doar o singură dată pe an, în cazul în care persoana atinge suma minimă necesară. Dacă cineva are o avere mai mică decât suma minimă necesară, atunci ea nu este obligată să plătească Dania obligatorie.

²⁸ Locul spre care se îndreaptă musulmanii atunci când se roagă

²⁹ **Imamul** este persoana care conduce musulmanii în Rugăciune, atunci când se află în congregație, la moschee

³⁰ **Zakat**-ul reprezintă Dania obligatorie pe care musulmanul trebuie să o ofere celor mai săraci decât el, atât timp cât dispune de suma minimă obligatorie (*nissab*) pe perioada unui an calendaristic

3. Suma care trebuie să fie oferită drept *Zakah* variază în funcție de efortul pe care îl depune o persoană în munca pe care o face. Pentru a înțelege acest fapt, gândiți-vă la un fermier care are o grădină de legume sau ceva asemănător. Acesta ar trebui să plătească 10% din banii obținuți pe producția pe care a obținut-o, însă, dacă acesta își udă sigur grădina, atunci el va trebui să plătească doar 5% din banii obținuți pe legumele vândute.

4. Pentru Persoana care nu are suma minimă necesară, cerută, pentru a putea plăti, *Zakat-ul* nu mai este o obligație. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Numai cel care are posibilitatea trebuie să plătească *Zakat-ul*.” (Bukhari și Muslim)

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Sfânt:

„Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună [întru credință], pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Atoateștiutor și Înțelept].” [Coran, 9:60]

5. Atunci când se oferă milostenie, banii nu se pierd, deoarece se câștigă Binecuvântarea lui Allah, care spune în Coranul cel Glorios:

„Ia din bunurile lor (o, Mohammed) milostenie, prin care să-i curățești și să-i binecuvântezi și roagă-te pentru ei, căci rugile aduc tihnă pentru ei. Iar Allah este As-Sami', Al-'Alim [Cel care aude totul și Atoateștiutor].” [Coran, 9:103]

Toleranța Islamului cu privire la Post

Atunci când cineva postește, se va afla față în față cu greutățile pe care frații și surorile lor mai puțin norocoși din întreaga lume le simt. De asemenea, Postul este o formă de *Jihad*³¹, deoarece persoana care ține Post se străduiește să Îl mulțumească pe Allah.

1. Postul este o Îndurare de la Allah Preaînaltul și este obligatoriu pentru musulmani pentru o singură lună pe perioada unui an. În Coranul cel Glorios găsim:

„[Aceste zile sunt] luna Ramadan³², în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar [Al-Furqan]. Și oricare dintre voi care este prezent această lună să o țină Post...” [Coran, 2:185]

2. Timpul pentru Post este doar pe durata unei anumite perioade, din zorii zilei și până la apusul Soarelui, când nu mai trebuie să postească. Postul trebuie ținut numai pe timpul zilei. Allah Preaînaltul a spus:

³¹ Literalmente, termenul de *Jihad* își are originea în cuvântul arab „*jahad*”, care înseamnă a îți da toată silința pentru realizarea unui lucru, a-l face cu abnegație și aceasta implică, în primul rând, să te lupți cu dorințele tale sau cu un adversar, chiar cu propriul suflet pentru a îndeplini ceva. Acest lucru este foarte bine explicat de haddith-ul autentic al Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care s-a adresat companionilor săi atunci când s-au întors de pe câmpul de bătălie de la Badr: **„Ne-am întors de la Jihadul mic la Jihadul cel mare, acela de a lupta cu sine.”**

³² Cea de a noua lună a calendarului Islamic

„Vi s-a îngăduit în noaptea Postului împreunarea cu femeile voastre; ele vă sunt vouă veșmânt, iar voi le sunteți veșmânt lor³³. Allah știa că voi vă violențiți. Apoi El a primit căința voastră și v-a iertat. Acum împreunați-vă cu ele și căutați să împliniți ceea ce v-a prescris Allah! Mâncați și beți până când puteți deosebi firul alb de firul negru³⁴, la revărsatul zorilor. Apoi țineți Postul până noaptea și nu vă împreunați cu ele, în timp ce stați retrași în moschei! Acestea sunt hotarele (cele interzise) lui Allah și nu vă apropiați de ele. Astfel arată Allah semnele Sale oamenilor. Poate că ei vor fi cu frică!” [Coran, 2:187]

3. Este interzis ca o persoană să postească în mod continuu, atât pe timpul zilei, cât și pe timpul nopții, fără a întrerupe deloc Postul. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu a postit cel care a ținut Post continuu.” (Ibn Majah)

4. Răspłata pentru cel care postește este deosebit de mare. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah Preaînaltul a spus: «Fiecare faptă a fiului lui Adam (a omului) este pentru el, în afară de Post, care este pentru Mine, și Eu îl răsplătesc pentru el.» Postul este un scut. Dacă o persoană postește, nu trebuie să folosească un limbaj indecent, nu trebuie să ridice vocea sau să se poarte necorespunzător și dacă cineva îl provoacă sau se ceartă cu el, trebuie să spună de două ori: «Eu țin Post». Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul lui Mohammed, respirația urât mirositoare a celui care postește este mai bună în Fața lui Allah, în Ziua Judecării, decât mireasma de mosc. Cel care postește este fericit de două ori: atunci când își întrerupe Postul și atunci când Îl va întâlni pe Domnul său.” (Ahmad, Muslim și Nasa’i)

5. Celui bolnav sau celui care se află în călătorie îi este permis să își întrerupă Postul, după cum ne spune Allah Preaînaltul:

„...iar cel care este bolnav ori în călătorie [să postească] un număr [egal] de alte zile. Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea și să împliniți acest număr și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe Calea cea bună. Poate că veți fi mulțumitori!” [Coran, 2:185]

Este interzis ca cineva să se împovăreze cu mai mult decât poate duce. **Jabir ibn Abudullah** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) călătorea când a văzut o mulțime de oameni adunată în jurul unui bărbat. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Cu ce a greșit acest bărbat?» Ei i-au spus: «Ține Post în timp ce călătorește.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: «Nu este o pietate să ții Post în timp ce călătorești. Dacă doriți, puteți ține Post sau puteți să îl întrerupeți dacă vreți.»” (Bukhari)

6. Dacă o femeie însărcinată sau care alăptează se teme că Postul ar putea să îi facă rău ei sau copilului, atunci poate întrerupe Postul, însă va trebui să recupereze zilele pierdute atunci când va putea face acest lucru. De asemenea, acest fapt este valabil și pentru persoanele în vârstă, care nu mai pot ține Post, care, în locul zilelor de Post pierdute, îi vor hrăni pe nevoiași pentru fiecare zi de Post pierdută. Allah spune în Coranul cel Glorios:

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui...” [Coran, 2:186]

³³ Pavăza

³⁴ Până ce se distinge lumina zilei de întunericul nopții

7. Oricine mănâncă sau bea apă neintenționat sau pentru că a fost forțat să facă acest lucru, are Postul valabil. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricine a uitat că ține Post și a mâncat sau a băut trebuie să continue să țină Post, deoarece Allah a avut Milă de acea persoană și a hrănit-o.” (Bukhari)

Toleranța Islamului cu privire la Hajj

Hajj-ul reprezintă Pelerinajul la Mecca, iar acesta trebuie îndeplinit de fiecare musulman adult, care deține mijloacele materiale necesare, măcar o dată în viață. Unul dintre scopurile Pelerinajului este reprezentat de creșterea credinței în Unicitatea lui Allah. În timpul Hajj-ului, credinciosul repetă următoarele cuvinte:

«Lebbeyka _Allahumme lebbeyk, Lebbeyka laa şeriike leke _lebbeyk, Inne _lhamda wa _nn’amete leke _wa _lmulk, Laa şeriike _lek.»

semnificând:

«Răspund Chemării Tale, o, Allah! Răspund Chemării Tale și mă supun Poruncilor Tale, Tu nu ai partener. Răspund Chemării Tale! Toată slava și adorarea Ție Ți se cuvin! A Ta este Stăpânirea, Tu ești Cel fără egal și nu ai parteneri!»

În Islam, nu există niciun fel de diferențe între oameni, chiar dacă sunt bogați și nobili sau săraci și nevoiași.

Caracteristici ale Hajj-ului

- Este obligatoriu pentru musulmani cel puțin o dată în viață. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O, voi, oameni, Allah a făcut Hajj-ul obligatoriu pentru voi, deci împliniți Hajj-ul.» Un bărbat a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, trebuie să facem acest lucru în fiecare an?» Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **«Dacă v-aș spune că da, atunci acest lucru va deveni obligatoriu pentru voi și nu veți putea să îl îndepliniți.»...** (Muslim)

- Însă, dacă o persoană nu are posibilitatea de a îndeplini acest stâlp al Islamului, din cauza unor motive care nu depind de ea, nu săvârșește un păcat. Imposibilitatea de a face Pelerinajul se referă la două lucruri și anume: lipsa capacității fizice sau a celei financiare. Dacă cineva nu are posibilități materiale, nu este obligat să efectueze Pelerinajul la Mecca, iar dacă cineva nu are posibilitatea fizică de a face aceasta, însă are capacitatea financiară pentru îndeplinirea acestui stâlp al Islamului, atunci nu este obligatoriu ca el însuși să efectueze Pelerinajul și poate delega pe cineva să îndeplinească această obligație pentru el și aceasta va fi suficient. Allah Cel Măreț spune în Coranul cel Glorios:

„Pelerinajul are loc în lunile cunoscute. Aceluia care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului împreunarea cu soția, nesupunerea și

cearta. Și binele pe care îl faceți, Allah îl știe. Luați cu voi provizie, dar cea mai bună provizie este evlavia! Și să fiți cu frică de Mine, voi, cei care aveți minte!” [Coran, 2:197]

- Sunt trei tipuri de *Hajj* care pot fi efectuate, iar Allah Preaînaltul i-a oferit credinciosului posibilitatea de a alege între acestea. Chiar dacă Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a efectuat Pelerinajul într-un anume fel, noi nu suntem obligați să facem în același mod. Putem alege oricare tip, în funcție de capacitățile și de ceea ce este mai ușor pentru noi.

- Dacă cineva a făcut ceva rău, care știe că i-ar putea afecta în mod negativ *Hajj*-ul, trebuie să ofere mici ofrande, după cum este menționat în Coranul cel Sfânt de către Allah Preaînaltul:

„Împliniți Pelerinajul și Umra pentru Allah! Dacă sunteți împiedicați [în împlinirea lor], aduceți ca ofrandă ceea ce puteți! Și nu vă tundeți capetele voastre înainte ca ofranda să ajungă la locul său de junghiere! Acela dintre voi care este bolnav sau are o durere la cap [și trebuie să se tundă], acela trebuie să se răscumpere printr-un post sau printr-o pomană sau printr-o jertfă. Dacă v-ați regăsit liniștea, [piedica a trecut] cine vrea să se bucure după Umra până la Pelerinaj trebuie să aducă o jertfă pe care o poate face ușor. Cel care nu are mijloace trebuie să postească trei zile în Pelerinaj și încă șapte, după ce v-ați întors, așadar, zece cu toate. Aceasta este prescris pentru cel a cărui familie nu este în împrejurimile Moscheii Al-Haram. Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este aspru în pedeapsă!” [Coran, 2:196]

- Dacă o persoană se teme că nu va fi în măsură să își îndeplinească obligația de a face *Hajj*, poate să își impună anumite condiții atunci când începe Pelerinajul. Dacă această condiție este adusă la îndeplinire, înseamnă că Pelerinajul său este complet și nu va trebui să plătească ispășire pentru aceasta.

- Îndeplinirea acestui stâlp al Islamului aduce iertarea păcatelor anterioare ale pelerinului. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care efectuează Pelerinajul la Casa cea Sfântă (Ka’bah) și care nu se apropie de soția sa pentru a avea relații sexuale și care se oprește de la a păcătui (în timpul Pelerinajului) va avea toate păcatele iertate, fiind asemeni celui nou-născut.” (Bukhari)

Toleranța Islamului în ceea ce privește femeile

Femeile în Islam au un statut unic, sunt onorate și au numeroase drepturi care le sunt asigurate. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” (Tirmidhi)

De asemenea, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Fiți buni cu soțiile voastre!” (Muslim)

Comportamentul față de femei

● Femeia primește o dotă atunci când se căsătorește. Ea poate cere tot ceea ce dorește, iar bărbatul are obligația de a îi oferi aceasta, în limita posibilităților sale. Allah Cel Măreț spune în Coranul cel Glorios:

„Și oferiți femeilor zestrea³⁵ de bună-voie, iar dacă ele se lipsesc – nesilite de ceva – atunci cheltuiți-o cum doriți, cu plăcere!” [Coran, 4:4]

● Chiar dacă femeia divorțează, ea are drepturi asupra dotei sale. Allah Preaînaltul spune:

„Însă dacă divorțați de ele înainte de a le atinge, dar după ce le-ați hotărât dota, atunci ele au dreptul la jumătate din ce ați statornicit, cu excepția situației în care ele se lipsesc [de aceasta], sau acela în mâinile căruia se află contractul de căsătorie renunță. Iar renunțarea este mai aproape de pietate. Și nu uitați că Allah este Al Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce faceți!” [Coran, 2:237]

● Este datoria soțului să se ocupe de toate nevoile financiare ale soției. Acestuia îi este interzis să o lase pe soția sa să trăiască strâmtorată. Allah Cel Atotputernic spune:

„Lăsați-le să locuiască acolo unde locuiți voi, după mijloacele voastre, și nu le faceți nicio daună, ca să le faceți să trăiască strâmtorate! Iar dacă ele sunt îngreunate, atunci îngrijiți de ele până nasc și dacă alăptează [copii născuți] de la voi, atunci dați-le lor simbria lor și sfătuiți-vă între voi [în această privință], așa după cum se cuvine! Iar dacă aflați voi greutăți, atunci îl va alăpta pe el alta.” [Coran, 65:6]

● În cazul unui divorț, este dreptul femeii să aibă custodia copiilor, dacă dorește. Allah Preaînaltul spune:

„Mamele [divorțate] îi alăptează pe copiii lor doi ani încheiați, pentru cei care voiesc să se împlinească timpul alăptării. Iar tatălui îi revine datoria de a asigura întreținerea și îmbrăcăminte după cuviință, căci niciunui suflet nu i se impune decât atât cât îi stă în putință. Nici mama nu poate fi păgubită în ceea ce-l privește pe copilul ei, nici tatăl în ceea ce-l privește pe copilul lui. Asemenea și pentru moștenitor. Dacă amândoi [părinții] se învoiesc la întârcare după ce se sfătuiesc, nu vor avea păcat. Iar dacă voiți să aveți doică pentru copiii voștri, nu aveți niciun păcat, dacă plătiți ceea ce aveți de dat, după cuviință. Și să fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este Al-Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce faceți!” [Coran, 2:233]

● Femeii trebuie să i se acorde toate lucrurile de care are nevoie, astfel încât să fie îngrijită așa cum trebuie și să se simtă împlinită. Allah Cel Măreț spune:

„Cel care este înstărit, să cheltuiască după averea sa, iar cel a cărui înzestrare este măsurată, să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu silește pe nimeni, decât după cum El i-a dat. Și Allah va face să vină după strâmtorare belșug.” [Coran, 65:7]

● Femeia are dreptul legal la moștenire. Allah Preaînaltul spune:

„... asemenea le revine și femeilor o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele, de va fi puțin sau mult, o parte anume [li se cuvine].” [Coran, 4:7]

● Femeia aflată la menstruație sau în perioada postnatală nu este obligată să realizeze anumite acte de adorare, după cum sunt efectuarea Rugăciunii și ținerea Postului. În ceea ce privește Postul, ea trebuie să recupereze doar zilele pierdute din luna Ramadan. **Mua'dha** a relatat:

³⁵ Prin „zestre”, se traduce cuvântul arab *mahr*, care este de fapt cadoul pe care mirele i-l face miresei și care este negociat între cele două părți

„Am întrebat-o pe Aisha: «Care este motivul pentru care o femeie aflată la menstruație trebuie să recupereze zilele de Post (pe care le-a pierdut în timpul menstruației), însă nu trebuie să recupereze și Rugăciunile pe care le-a pierdut în această perioadă?» (...) Aisha a răspuns: «Atunci când eram în perioada menstruală ni s-a cerut să recuperăm zilele de Post pierdute, însă nu ni s-a cerut să recuperăm și Rugăciunile pierdute.»” (Muslim)

De asemenea, dacă este în perioada menstruației, ea nu trebuie să efectueze *Tawaf* în jurul *Ka'bei*. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oamenilor li s-a cerut să efectueze *Tawaf* în jurul *Ka'bei* (*Tawaf al-Wad*) ca ultim lucru al Pelerinajului, înainte de a pleca din Mecca, cu excepția femeilor aflate la menstruație, care nu trebuie să facă aceasta.” (Bukhari)

- Femeia nu este obligată să ia parte la lupta sfântă, *Jihad*. S-a relatat că **Aisha** (Allah să fie mulțumit de ea!) l-a întrebat pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„O, Mesager al lui Allah, este femeia obligată să lupte în *Jihad*?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Da, însă la ele este un *Jihad* care nu necesită niciun fel de luptă: Hajj și Umra.**»” (Ibn Majah)

- Femeia nu este obligată să cheltuie din propriii bani pentru cheltuielile casei, chiar dacă ea are propriile venituri materiale. Acest lucru este obligația soțului ei.

Toleranța Islamului cu privire la sistemul financiar

Sistemul financiar este linia în jurul căreia se desfășoară viața unei comunități, însă, acesta este și unul dintre cele mai des întâlnite motive de la care pornesc neînțelegerile între oameni. Câteva dintre aspectele toleranței în ceea ce privește sistemul financiar în Islam sunt după cum urmează:

1. Credinciosul trebuie să arate bunătate față de fratele său atunci când vinde sau când cumpără ceva. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah va avea Milă de cel care, atunci când vinde sau cumpără, este bun și generos.” (Bukhari)

2. Atunci când cineva nu are posibilitățile materiale pentru a înapoia un împrumut, Allah Cel Milostiv ne cere să fim înțelegători față de condiția persoanei respective. În Coranul cel Glorios găsim:

„**Aceluia care este strâmtorat să i se dea păsuire până îi va fi ușor, iar să faceți milostenie e și mai bine pentru voi, dacă știți**³⁶! [Coran, 2:280]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

³⁶ Atunci când debitorul se află în imposibilitatea financiară de a plăti un anumit împrumut, creditorul trebuie să îl aștepte până când va dispune de banii necesari, însă, și mai potrivit va fi dacă îl va scuti de la restituirea datoriei

„Oricui împrumută bani unei persoane aflată în dificultate, i se va oferi aceeași răsplată ca și în cazul oferirii de milostenie, pentru fiecare zi pe care o va acorda debitorului. Oricine extinde perioada unui debitor care întâmpină dificultăți în plata datoriei, va primi o răsplată ca și în cazul oferirii de milostenie pentru fiecare zi în care se întârzie plata datoriei.” (Ibn Majah)

3. Islamul cere oamenilor să fie generoși unii cu alții. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O persoană dintr-o comunitate anterioară nu a făcut nimic altceva bine cu excepția faptului că își trimitea oamenii să recupereze împrumuturile de la persoanele datoare din comunitate, însă, atunci când cineva se afla în imposibilitatea de a plăti, ea le cerea oamenilor săi să fie blânzi cu datornicii. Allah a iertat păcatele acestei persoane datorită generozității sale.” (Muslim)

4. Islamul încurajează credincioșii să dea înapoi acel obiect cumpărat despre care știu că, prin vinderea sa, provoacă tristețea vânzătorului. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricui returnează ceea ce a cumpărat persoanei care s-a întristat atunci când a vândut acel obiect Allah îi va acoperi greșelile în Ziua Judecății.” (Ibn Hibban)

5. Dacă o vânzare este în desfășurare, tranzacția nu devine valabilă până când cei implicați în discuție au terminat de stabilit condițiile pentru vânzare/cumpărare. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Vânzătorul și cumpărătorul pot anula o tranzacție atât timp cât nu s-au despărțit încă. Dacă amândoi au vorbit adevărul, atunci ei vor fi binecuvântați în ceea ce privește acea vânzare, iar dacă au ascuns anumite lucruri, atunci ei nu vor primi binecuvântare pentru acea vânzare.” (Bukhari)

6. Un semn al toleranței pe care Islamul o aduce în ceea ce privește chestiunile financiare este sistemul său drept de moștenire. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah vă poruncește în privința [moștenirii] copiilor voștri: un fiu are [o parte] cu partea a două fiice. Dacă sunt fete, mai mult decât două, primesc ele două treimi din ceea ce a lăsat [defunctul]. Dacă este una singură, capătă ea jumătate. Cât despre părinții lui, primește fiecare dintre ei a șasea parte din ceea ce a lăsat [defunctul], dacă el are un copil. Dacă însă nu are copil și-l moștenesc părinții lui, atunci mama sa are dreptul la o treime, iar dacă el are frați, atunci mama lui primește a șasea parte, după testament și plata datoriilor. Voi nu știți dacă părinții voștri sau fiii voștri vă sunt mai folositori. [Aceasta este] o poruncă de la Allah, căci Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Atoateștiutor, Înțelept].” [Coran, 4:11]

7. Un semn al frumuseții Islamului este acela că se permite oferirea unui cadou celor care sunt prezenți atunci când bunuri materiale sau bani sunt împărțiți. Allah Atoateștiutorul spune:

„Dacă la împărțire sunt de față rude apropiate, orfani și sărmani, oferiți-le lor [ceva] din ea [din moștenire] și spuneți-le lor vorbe cuviincioase!” [Coran, 4:8]

8. O persoană poate lăsa drept moștenire după moartea sa o anumită sumă din averea sa. Amir ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit să mă viziteze atunci când eram bolnav, în Mecca. L-am întrebat: «O, Mesager al lui Allah, vreau să las întreaga mea avere drept moștenire pe Calea lui Allah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Nu.» Am spus apoi: «Atunci vreau să las jumătate drept

moștenire.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «**Nu.**» Apoi am spus să las o treime, la care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «**O treime este bine, însă este încă prea mult. Este mai bine să lași averea moștenitorilor tăi de drept, astfel încât aceștia să nu fie nevoiți să ceară ajutor de la alți oameni.**»” (Bukhari)

Toleranța Islamului cu privire la aplicarea pedepsei

Islamul a legiferat un anumit număr de pedepse, care, odată puse în aplicare, asigură siguranța unei societăți. În acest mod, viețile vor fi salvate, iar onoarea oamenilor va fi protejată. Toate fărâdelegile, indiferent de gravitatea acestora, vor fi reduse la maximum, încercându-se eradicarea lor completă. Allah Cel Atotputernic a spus:

„O, voi cei care credeți, v-a fost prescris talionul pentru cei uciși...” [Coran, 2:178]

Însă, Allah Cel Milostiv a mai spus:

„... Iar celui căruia i s-a iertat din partea fratelui său ceva, i se arată bunăvoință, iar despăgubirea se împlinește după cuviință...” [Coran, 2:178]

- Cu privire la pedeapsa pentru hoț, Allah Cel Măreț a spus:

„Cât despre hoț și hoată, tăiați-le lor mâinile (de la încheietura pumnului) ca răsplată pentru ceea ce au dobândit [prin furt] și ca Pedeapsă de la Allah, căci Allah este Al-'Aziz, Al-Hakim [Puternic și Înțelept].” [Coran, 5:38]

Chiar dacă pedeapsa pentru acest fel de fărâdelege este una deosebit de gravă, aceasta este benefică, deoarece, odată tăiată mâna, atât persoana în cauză, cât și alți oameni vor fi descurajați să se mai atingă de lucrurile altora.

- În ceea ce privește pedeapsa pentru comiterea de adulter, Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„Pe cea care preacurvește și pe cel care preacurvește biciuiți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri³⁷. Și să nu vă apuce mila de ei în îndeplinirea Legii lui Allah, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor!” [Coran, 24:2]

Această pedeapsă se aplică pentru a proteja familia și pentru a preveni destrămarea acesteia, astfel încât copiii să nu crească fără vreunul dintre părinți.

Pentru cel care vorbește de rău despre o persoană, acuzând-o că este promiscuă, fără a avea vreo dovadă în acest sens, există, de asemenea, o pedeapsă. Allah Preaînaltul spune:

„Pe aceia care defăimează femei cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuiți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de la ei niciodată, căci ei sunt nelegiuiți.” [Coran, 24:4]

Însă, *Shari'ah* (Legislația Islamică) stabilește reguli generale cu privire la momentele când trebuie aplicate pedepsele prescrise. Allah Cel Milostiv spune:

³⁷ Dar aceste lovituri nu trebuie să aibă ca rezultat fisurarea oaselor sau provocarea de răni

„Răsplata pentru un rău este un rău deopotrivă cu el. Însă, răsplata aceluia care iartă și care caută împăcare se află la Allah. El nu-i iubește pe cei nelegiuiți!” [Coran, 42:40]

De asemenea, în Coranul cel Glorios mai găsim:

„Dacă pedepsiți, atunci pedepsiți cu ceea ce voi ați fost pedepsiți, iar dacă răbdați, e chiar mai bine pentru cei răbdători.” [Coran, 16:126]

Pentru aplicarea pedepsei, trebuie îndeplinite câteva condiții:

1. Islamul prevede ca pedeapsa pentru încălcarea drepturilor unei persoane să fie implementată numai în cazul în care persoana păgubită cere acest lucru. Însă, cea care a suferit răul poate urma Porunca lui Allah și să îl ierte pe cel care i-a greșit. Allah Preaînaltul spune:

„Răsplata pentru un rău este un rău deopotrivă cu el. Însă, răsplata aceluia care iartă și care caută împăcare se află la Allah. El nu-i iubește pe cei nelegiuiți!” [Coran, 42:40]

2. Oricine se întoarce la Legea lui Allah și se căiește pentru fapta sa, nu este pedepsit atât timp cât nu își anunță în mod public păcatul și atât timp cât autoritățile nu știu despre acest lucru. Astfel, păcatul comis rămâne între el și Allah Cel Atotputernic, Singurul spre care se îndreaptă căința celui care a comis un rău. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Toate păcatele celor care mă urmează vor fi iertate cu excepția Muahjirini-lor (cei care comit un păcat în mod deschis sau care își dezvăluie păcatele în fața oamenilor). Un exemplu al unei astfel de dezvăluiri este cel al unei persoane care comite un păcat în timpul nopții și care, în ciuda faptului că Allah îl ascunde ca în spatele unui paravan, vine dimineața și spune: «O, cutare și cutare, ieri noapte am făcut acest și acest păcat.» El spune aceasta deși a petrecut toată noaptea protejat de Allah, având păcatul ascuns, care pune asemeni unui paravan în fața păcatului său (ca nimeni să nu cunoască fapta sa), iar dimineața el decide să dea la o parte paravanul cu care Allah îl apăraseră.” (Bukhari)

Implementarea acestor legi are un scop final și anume protecția drepturilor oamenilor și asigurarea siguranței societății. Dacă o persoană știe că va fi ucisă dacă ucide sau că i se va tăia mâna în cazul în care fură, cu siguranță va fi descurajată să comită acele fapte. Allah Preaînaltul spune:

„Și aveți în talion [pavăză pentru] viață, o, cei dăruți cu mite, și poate că o să vă feriți (de săvârșirea de crime).” [Coran, 2:179]

Pentru unii, pedepsele aplicate în Islam ar putea fi considerate a fi prea severe. În realitate, acestea sunt pe măsura diferitelor tipuri de infracțiuni și au menirea de a îndepărta corupția existentă la nivelul unei societăți. Spre exemplu, închiderea celor care au comis un rău în închisori nu și-a dovedit eficacitatea, deoarece, de cele mai multe ori, în loc să descurajeze persoana de la comiterea unei fărădelegi, o încurajează pe aceasta să persiste în fapta rea pe care o comite.

Toleranța Islamului cu privire la prizonierii de război

Nu este un lucru neașteptat să existe persoane care au păreri diferite cu privire la religie, economie sau interese personale. Allah Atoateștiutorul spune:

„... Și dacă Allah nu i-ar ține pe oameni în frâu, unul prin altul, Pământul ar fi stricat. Dar Allah este Darnic cu toate lumile.” [Coran, 2:251]

Războaiele care se dau în numele Islamului sunt purtate într-un mod onorabil. În Coranul cel Glorios găsim:

„Și nu fiți ca aceia care au ieșit din casele lor mândri, de ochii lumii³⁸, pentru ca să se abată de la Calea lui Allah, căci Allah este Al-Muhit [Cel care cuprinde toate cu Știința Sa] a ceea ce fac ei.” [Coran, 8:47]

În Islam, războaiele sunt purtate pentru a proteja drepturile celor subjugați. Allah Preaînaltul spune:

„Și ce este cu voi de nu luptați pe Calea lui Allah, și pentru bărbații, femeile sau copiii slabi care spun: «Doamne! Scoate-ne pe noi din cetatea asta cu neam nelegiuit și dă-ne nouă din partea Ta un ocrotitor și dă-ne nouă din partea Ta un ajutor!»” [Coran, 4:75]

Caracteristici ale toleranței Islamului cu privire la purtarea războaielor

1. Islamul nu este o religie a terorismului, transgresiunii sau a opresiunii. Allah Preaînaltul ne interzice să îi asuprim pe cei din jurul nostru, după cum găsim în Coranul cel Nobil:

„Luptați pe Calea lui Allah împotriva acelor care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta, căci Allah nu-i iubește pe cei care încep lupte!” [Coran, 2:190]

2. Allah ne poruncește să încercăm să schimbăm convorbirea într-una pașnică atunci când modul de vorbire al dușmanilor noștri impun acest lucru. În Coranul cel Sfânt găsim:

„Iar dacă ei vor înclina către împăcare, înclină și tu către ea. Și încrede-te în Allah, căci El este As-Sami', Al-'Alim [Cel Care aude totul și Atoateștiutor].” [Coran, 8:61]

3. Este interzis să luptăm împotriva celor care nu luptă împotriva noastră. Allah Preaînaltul spune:

„Afară de aceia care se unesc la un neam cu care voi aveți un legământ și vin la voi cu piepturile prea strânse pentru ca să mai lupte împotriva voastră sau ca să mai lupte împotriva neamului lor. De ar fi voit Allah, le-ar fi dat putere asupra voastră atunci când s-ar fi războit cu voi. Dar dacă se depărtează ei de voi și nu luptă împotriva voastră și vă arată supunere, Allah nu vă mai dă vouă cale împotriva lor (permisiunea de a-i mai ataca).” [Coran, 4:90]

4. Sunt mai multe condiții care merg mână în mână cu războiul, prin care se dorește să se prevină orice fel de acțiune inumană. Nu toate persoanele care nu iau parte la război trebuie pedepsite și condamnate pentru aceasta, așa cum sunt bătrânii, femeile, copiii, ca și cei bolnavi, cei care și-au dedicat întreaga viață actelor de adorare. Acestea sunt poruncile Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). În momentul în care a cucerit

³⁸ Ca oastea de necredincioși din Mecca, pe care a condus-o Abu Jahl

Mecca, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a cerut celor care au intrat în casa lui Abu Sufiyan să își arunce armele, deoarece se vor afla în siguranță.

În timpul unei bătălii dintre musulmani și nemusulmani, **Abu Bakr** (Allah să fie mulțumit de el!), primul calif al Islamului, i-a sfătuit pe cei pe care-i avea sub comandă, spunându-le:

„Vă cer să îndepliniți zece lucruri. Învățați-le pe de rost! Nu trădați încrederea acordată! Nu furați din prada de război și nu încălcați tratatele! Nu mutilați cadavrele și nu ucideți femeile! Nu ucideți copiii și bătrânii! Nu dezrădăcinați sau ardeți palmierii! Nu doborâți un pom fructifer și nu sacrificați oile, vacile sau cămilele, cu excepția cazului în care ele vă sunt necesare pentru consum. Veți intra în contact cu persoane retrase în mănăstiri, de aceea, părăsiți-i, la fel ca și ceea ce ei adoră!” (Tabari)

5. În timp de război, drepturile omului trebuie să fie respectate. Islamul interzice ca prizonierii de război să fie torturați; ei trebuie tratați cu bunătate. Allah Preaînaltul spune:

„Și-l hrănesc cu mâncare, în ciuda dragostei pentru ea, pe cel sărman, și pe orfan, și pe prizonier, ~ [Zicând]: «Noi vă hrănim pentru a dobândi Fața lui Allah (mulțumirea Lui) și nu voim de la voi nici răsplată, nici mulțumire!»” [Coran, 76:8-9]

Musulmanii trebuie să respecte aceste porunci. **Abu 'Aziz ibn Omair** (Allah să fie mulțumit de el!), fratele lui Mus'ab ibn Omair, a spus:

*„Am fost luat prizonier în Bătălia de la Badr. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Tratați bine prizonierii!**» Eram într-un grup de Ansari³⁹ și atunci când ei mâncau prânz sau cină, ei mâncau curmale în timp ce pe mine mă hrăneau cu pâine⁴⁰, așa cum le-a ordonat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).” (Tabarani, *Mu'jam as-Saghiir*)*

6. Face parte, de asemenea, din toleranța pe care Islamul o aduce, ca prizonierii să fie eliberați fără a le fi plătită o răscumpărare. Allah Preaînaltul spune:

„Atunci când îi întâlniți [în luptă] pe aceia care nu cred, loviți gâturile lor, iar când îi slăbiți pe ei, legați-i strașnic în lanțuri (luându-i captivi)! Apoi, fie îndurare, fie răscumpărare, până ce războiul se sfârșește. Iar de ar voi Allah, El s-ar răzbuna pe ei. Însă El vă încearcă pe unii prin alții. Iar aceora care sunt uciși pe Calea lui Allah, El nu le va lăsa faptele lor să fie în deșert.” [Coran, 47:4]

7. Conducătorii musulmani sunt sfătuiți să îi trateze pe locuitorii nemusulmani în cel mai bun mod cu putință. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a sfătuit pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) atunci când au cucerit Egiptul:

„Veți intra în curând în Egipt, pământ cunoscut sub numele de *al-qirat* (regatul banilor). Atunci când îl cuceriti, tratați-i pe locuitorii lui (creștinii copti) cu bunătate...” (Muslim)

Dacă ne uităm la scrisoarea trimisă de către **Omar** (Allah să fie mulțumit de el!) oamenilor din Ierusalim atunci când aceștia au fost cuceriti de către musulmani, vom găsi scrise următoarele:

„Le dau cuvântul meu oamenilor din Ierusalim că bisericile și crucile lor nu vor fi distruse. Niciunul dintre ei nu trebuie forțat să adere la Islam.”

³⁹ **Ansari:** Literal, „ajutoarele”. Musulmanii din Medina care l-au primit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și companionii lui (Allah să fie mulțumit de ei!) când au venit din Mecca

⁴⁰ Mâncarea de bază a musulmanilor erau curmalele atunci când nu aveau nimic altceva de mâncare

Omar (Allah să fie mulțumit de el!) putea să le impună oamenilor din Ierusalim orice fel de dorință ar fi avut, însă, în loc să îi subjuge în vreun fel, a ales o cale care a fost reprezentativă pentru exprimarea toleranței pe care Islamul o aduce, respectând în totalitate drepturile oamenilor.

Toleranța Islamului cu privire la iertarea păcatelor

Fiii lui Adam comit numeroase păcate de-a lungul vieții lor. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Toți fiii lui Adam comit păcate, însă cei mai buni în fața lui Allah sunt cei care se căiesc.” (Bukhari și Muslim)

Șeitan a promis să îi distragă pe fiii lui Adam de la credința cea adevărată, după cum ne spune Allah Preaînaltul:

„Și a mai zis el: «Îl vezi pe acela pe care l-ai cinstit mai mult decât pe mine? Dacă Tu îmi vei da răgaz în Ziua Învierii, îi voi aduce pe toți urmașii lui sub stăpânirea mea (supunându-i), afară de puțini [dintre ei].» ~ A spus: «Pleacă! Și cine te va urma pe tine dintre ei, Gheena va fi răsplata voastră – bogată răsplată.»» [Coran, 17:62-63]

1. Allah Cel Atotputernic va ierta toate păcatele unei persoane, indiferent de câte ori face acest lucru, atunci când aceasta se căiește. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă nu ați fi făcut niciun păcat, Allah v-ar fi făcut să dispăreți din această existență și v-ar fi înlocuit cu persoane care păcătuiesc, care vor cere iertare de la Allah, iar El îi va ierta.” (Muslim)

Allah Preaînaltul spune:

„Însă Allah primește doar căința acelor care săvârșesc răul într-o neștiință, dar se căiesc de îndată. Pe aceia Allah îi iartă, căci Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Atoateștiutor și Înțelept]. ~ Însă iertarea nu este pentru aceia care săvârșesc fapte rele până în clipa când moartea se ivește la unul dintre ei și atunci el strigă: «M-am căit acum!» și nici pentru aceia care mor necredincioși. Pentru aceia Noi am pregătit chin dureros.” și nici pentru aceia care mor necredincioși. Pentru aceia Noi am pregătit chin dureros.” [Coran, 4:17-18]

2. O persoană care se căiește pentru păcatele comise trebuie să facă acest lucru înainte de sosirea Zilei Judecării. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Pentru cel care caută Iertarea (Domnului Său) înainte ca Soarele să răsară de la Vest (înainte de Ziua Judecării) Mila lui Allah se va coborî.” (Muslim)

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„Acela care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși, iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela Îl va afla pe Allah Iertător, Îndurător [Al-Ghafur, Ar-Rahim] ~

Acela care dobândește un păcat îl dobândește numai împotriva sa, iar Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Atoateștiutor și Înțelept].” [Coran, 4:110-111]

3. Cei care se căiesc sincer pentru păcatele pe care le-au comis pot avea aceste fapte transformate în fapte bune prin Voința lui Allah, care ne spune în Coranul cel Glorios:

„Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune, căci Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător și Îndurător].” [Coran, 25:70]

4. Allah Cel Milostiv răsplătește o persoană în funcție de intenția pe care aceasta o are. Dacă o persoană intenționează să facă o faptă bună, însă nu face acest lucru, atunci Allah îi va scrie o faptă bună în Cartea sa datorită intenției pe care a avut-o. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus că Allah a menționat:

„Dacă sclavul Meu intenționează să facă o faptă rea, aceasta nu este scrisă (în Cartea sa) până când nu o face. Dacă o face, i se scrie ca un păcat, iar dacă nu o face de dragul Meu, atunci i se scrie ca faptă bună. Dacă intenționează să facă o faptă bună și nu o face, aceasta îi este scrisă (în Cartea sa) ca faptă bună. Dacă o face, atunci îi vor fi scrise (în Cartea sa) de la zece la șapte sute de fapte bune.” (Bukhari)

5. Atunci când cineva comite un păcat, acesta va sta între el și Mila lui Allah. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„În Ziua Judecății, va rămâne un singur om în fața Focului Iadului și va spune: «O, Allah! Căldura Focului mă arde, te rog, întoarce-mi fața de la Foc!» El va continua să Îl invoce pe Allah până când El va spune: «Îmi este teamă că dacă îți voi da ceea ce dorești îmi vei cere altceva apoi.» Omul va spune: «Nu, pe Puterea Ta, nu voi mai cere altceva!» Apoi, Allah îi va întoarce fața de la Foc. După aceea, omul va spune: «O, Allah, adu-mă mai aproape de Jannah (Paradis)!» Allah îi va spune: «Nu ai promis că nu vei mai cere nimic? Vai ție, fiu al lui Adam! Cât de viclean ești!» El va continua să Îl invoce pe Allah până când El va spune: «Îmi este teamă că dacă îți voi da ceea ce dorești îmi vei cere altceva apoi.» Omul va spune: «Nu, pe Puterea Ta, nu voi mai cere altceva!» După aceea, Allah îl va lăsa să stea aproape de Porțile Paradisului și, odată ajuns acolo, omul va rămâne tăcut până când va vedea ce este înăuntru și va spune: «O, Allah, lasă-mă să intru în Jannah!» Allah îi va spune: «Nu ai promis că nu vei mai cere nimic? Vai ție, fiu al lui Adam! Cât de viclean ești!» Atunci, omul va spune: «O, Allah, nu mă așeza printre cele mai nefericite creații ale Tale!» și va continua să Îl invoce pe Allah până când Allah va zâmbi, iar când Allah va zâmbi, i se va permite să intre în Jannah și odată intrat, Allah îi va spune: «Cere tot ceea ce dorești!» Omul va cere până când va sfârși toate dorințele, apoi Allah îi va spune: «Vei primi de două ori cât ți-ai dorit!»” Abu Huraira (Allah să fie mulțumit de el!) a adăugat: „Acesta va fi ultimul om care va intra în Jannah.” (Bukhari)

Allah Preaînaltul a spus:

„Iar dacă Allah i-ar pedepsi pe oameni pentru ceea ce au dobândit, n-ar mai lăsa pe fața lui [a Pământului] nicio vietate. Însă El îi păsuiește până la un termen hotărât și când va sosi termenul lor, atunci Allah va fi cu robii Săi Binevăzător [Al-Basir].” [Coran, 25:45]

Toleranța Islamului cu privire la comiterea de păcate

1. Atunci când credinciosul face o faptă bună, așa cum este, spre exemplu, a își face Rugăciunea, va avea răsplată de la Allah, iar dacă musulmanul va efectua cele cinci Rugăciuni zilnice și apoi Rugăciunea de vineri, va avea toate păcatele șterse. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cele cinci Rugăciuni zilnice și Rugăciunea de vineri sunt ispășire pentru toate păcatele comise între acestea, atât timp cât nu s-au comis păcate majore.” (Tirmidhi)

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Hajj-ul și Umra acceptate șterg tot ceea ce a fost înainte de ele.” (Muslim)

Allah Preaînaltul a spus:

„De vă veți feri de păcatele mari, care vă sunt oprite, vă vom ierta pentru faptele voastre rele [mărunt] și vă vom lăsa să intrați într-un loc nobil.” [Coran, 4:31]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Atunci când doi musulmani se întâlnesc și își strâng mâinile, Allah le iartă păcatele făcute înainte.” (Tirmidhi)

2. Atunci când credinciosul este atins cu un rău sau cu boală, Allah îi va șterge o parte dintre păcate. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Niciun rău nu i se poate întâmpla unui musulman, fără ca Allah să-i ierte o parte dintre păcatele sale, chiar dacă acesta (răul) este cât înțepătura unui ghimpe.” (Bukhari)

3. De asemenea, abluțiunea șterge păcatele musulmanului. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care îndeplinește în mod corespunzător abluțiunea, apoi se roagă oricare două raka'ah (de Rugăciune), fără a fi nepăsător, va primi iertarea tuturor păcatelor anterioare.” (Ahmad)

4. Faptele bune, chiar și neînsemnate, au răsplăți deosebite și pot șterge din păcatele anterioare. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine l-a slăvit pe Allah după fiecare Rugăciune de treizeci și trei de ori, și L-a lăudat de treizeci și trei de ori și L-a preamărit de treizeci și trei de ori, apoi a spus pentru a completa o sută «Nu există altă Divinitate în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni egal, a Lui aste Împărăția și Lauda și El este cu putere peste toate»⁴¹ i-au fost iertate păcatele, (chiar) și dacă (acestea) ar fi cât spuma mării.” (Muslim)

5. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a învățat să facem cât mai multe fapte bune:

„Temeți-vă de Allah oriunde vă aflați și după fiecare faptă bună faceți o altă faptă bună și tratați-i pe oameni cu bunătate.” (Bukhari și Muslim)

6. Într-o relatare, ni se spune:

„Un bărbat a venit la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) după ce a comis un păcat și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, ajută-mă să mă purific.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat: «Ți-ai făcut abluțiunea?» Omul a răspuns: «Da.» Apoi, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Te-ai rugat cu noi?» Omul a răspuns: «Da.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Atunci mergi, Allah ți-a iertat păcatele.»” (Bukhari și Muslim)

⁴¹ Este vorba despre rostirea după împlinirea fiecăreia dintre Rugăciunile obligatorii de 33 de ori a formulei SubhanAllah!, de 33 de ori a formulei Alhamdulillah! și de 33 de ori a formulei Allahu Akbar! (Allah este Cel mai Mare!)

Continuitatea faptelor bune

1. Allah îl răsplătește pe credinciosul care îi călăuzește și pe alții pe Calea cea Dreaptă. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze dreapta călăuzire, primește o răsplată egală cu a celor care îl urmează, fără ca răsplata lor să scadă într-un fel; iar dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze calea greșită, păcatul de care se face vinovat este egal cu cel al cărora îl urmează, fără ca păcatele lor să scadă în vreun fel.” (Muslim)

2. Atunci când o persoană oferă cunoștințe benefice comunității din care face parte, va primi o mare răsplată din partea lui Allah Cel Atotputernic. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când o persoană moare, nu mai obține răsplată pentru faptele sale, cu excepția a trei fapte: milostenia ce are continuitate, știința de care beneficiază și alții și un copil credincios, care face du'a pentru el.” (Muslim)

Toleranța în Islam cu privire la dorințele cuiva

1. Atunci când o persoană își înfrânează dorințele, chiar și atunci când este vorba de relațiile cu soția sa, va avea răsplată deosebită. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„A porunci binele este o faptă care are o răsplată deosebită și a oprește o faptă rea are, de asemenea, o răsplată deosebită și a te apropia de soția ta, cu dorință, este o faptă bună.» Companionii au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, dacă ne apropiem de soțiile noastre vom avea răsplată?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: **«Nu ați văzut că dacă cineva își îndeplinește dorințele într-un mod care nu este permis este pedepsit? În același mod, dacă el face un lucru ce îi este permis, atunci va fi răsplătit.» (Muslim)**

2. Lucrul cel mai frumos cu privire la Islam este acela că transformă activitățile zilnice normale în acte de adorare dacă acestea sunt făcute în concordanță cu Poruncile lui Allah. Mâncatul, băutul și toate activitățile zilnice, atunci când sunt făcute cu dorința de a Îl mulțumi pe Allah Preaînaltul. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când cineva muncește pentru familia sa, va primi o răsplată.” (Bukhari)

De asemenea, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Fiecare musulman trebuie să ofere milostenie.» Oamenii l-au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, atunci când cineva nu are nimic de oferit, ce va face?» Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: **«Ar trebui să muncească cu propriile mâini și să beneficieze din aceasta și apoi să ofere și altora din munca sa drept milostenie.»** Apoi, oamenii au întrebat: «Dar dacă o persoană nu poate face nici măcar acest lucru?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns: **«Atunci ar trebui să îi ajute pe cei aflați la nevoie atunci când aceștia îi cer ajutorul.»** Cei prezenți au spus apoi: «Dar dacă nu

poate face nici aceasta?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Atunci ar trebui să faci bine și să se țină departe de ceea ce este rău, iar aceasta va fi văzută ca fiind milostenie.**»” (Bukhari)

Toleranța Islamului cu privire la despovărare

Allah îi iubește pe robii săi dreptcredincioși, însă, aceasta nu înseamnă că nu le trimite anumite greutăți, tocmai pentru a le testa credința. Însă, pentru fiecare încercare, credinciosul primește și metode prin care să poată să treacă peste acea greutate. Spre exemplu, modalitățile prin care o persoană beneficiază de cunoaștere și de educație în Islam sunt ușoare și pline de toleranță. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah nu a făcut niciun lucru greu fără a trimite un educator care să facă lucrurile ușoare.” (Muslim)

1. O altă formă de toleranță și despovărare în Islam se poate observa în comportamentul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care avea cel mai bun și mai blând comportament față de toți oamenii, inclusiv față de cei care veneau cu diferite cerințe, indiferent de natura acestora. **Abu Umama** (Allah să fie mulțumit de el!) relatat că:

„Un tânăr a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, dă-mi libertatea de a comite adulter!» Toți oamenii aflați în acel loc s-au întors spre el și l-au dojenit cu asprime. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «**Apropie-te.**» După ce s-a apropiat, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat: «**Ți-ar plăcea acest lucru pentru mama ta?**» El a răspuns: «Nu, pe Allah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «**Nici altor persoane nu le-ar plăcea acest lucru pentru mamele lor.**» Apoi, l-a întrebat din nou: «**Ți-ar plăcea acest lucru pentru sora ta?**» Tânărul a spus: «Nu, pe Allah, Mesager al lui Allah.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Nici altor persoane nu le-ar plăcea acest lucru pentru surorile lor.**», apoi l-a întrebat din nou: «**Ți-ar plăcea acest lucru pentru fiica ta?**» Tânărul a spus din nou: «Nu, pe Allah, Mesager al lui Allah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Nici altor persoane nu le-ar plăcea acest lucru pentru fiicele lor.**» (...) Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a mângâiat, spunând: «**O, Allah, iartă-i păcatele, purifică-i inima și fă-l pe el cast!**» După aceasta, tânărul nu a mai amintit vreodată de un lucru asemănător.” (Ahmad)

2. **Anas ibn Malik** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„În timp ce eram în moschee împreună cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), un beduin a venit și a urinat în moschee. Companionii Profetului au spus: «Oprește-

te! Oprește-te!» dar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Nu îl întrerupeți; lăsați-l în pace.**» Ei l-au lăsat până când a terminat, apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a chemat și i-a spus: «**În moschee, nu este permis ceva precum urinatul sau scăpările (aere); moscheea este numai pentru amintirea lui Allah, Rugăciune și citirea Coranului**» sau alte cuvinte care au același scop. Apoi, a ordonat unui om care era acolo să aducă o găleată de apă și să o arunce peste urină și acesta așa a făcut.” (Muslim)

Concluzii

Parcurgând paginile acestei cărți, ați putut observa că Islamul este o religie a despovăririi și a toleranței. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Să nu considerați neînsemnată o faptă bună, chiar dacă aceasta este numai salutarea fratelui vostru cu o expresie binevoitoare.” (Muslim)

De asemenea, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Cei mai buni oameni în fața lui Allah sunt aceia care aduc cele mai multe beneficii altora. Cele mai bune fapte în Fața lui Allah sunt cele care aduc bucurie altui musulman, îi aduc un anumit sprijin, îi plătește o datorie sau potolește foamea altuia. Să merg cu un musulman pentru a-l ajuta cu nevoile sale îmi este mai drag mie decât să mă izolez pentru adorare într-o moschee timp de o lună. Oricui se abține la mânie, Allah îi va ține secretele ascunse. Oricui se oprește atunci când se poate răzbuna, Allah îi va umple inima cu plăcere în Ziua Judecății. Oricui merge cu fratele lui musulman să își împlinească nevoile, până când acesta o face, Allah îi va face picioarele lui ferme în Ziua în care picioarele oamenilor alunecă. Cu adevărat, proastele maniere strică faptele unei persoane, așa cum oțetul strică miera.” (Tabarani)

Acestea fiind spuse, sper că nu veți lua în considerare acțiunile unor musulmani ignoranți, care nu cunosc și nu respectă principiile Islamului. Sper ca această carte să vă ajute, cu voia lui Allah, să cunoașteți adevărul cu referire la această minunată religie.

الحمد لله رب العالمين

وصل اللهم على زبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

Toată lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Atotputernicul să aibă milă de ei în Ziua Judecății!

Dacă doriți să cunoașteți și să primiți mai multe informații despre Islam, nu ezitați să ne contactați la adresele:

<http://www.islamland.org>

www.islamhouse.com

<http://www.sultan.org>

www.islam-guide.com

www.islamreligion.com